

Domoljub

v Ljubljani, 26. februarja 1936

Leto 49 • Štev. 9

Kmetje, dvignimo cene živini

Na ustanovnem občnem zboru na novo oživljene kmečke zveze so se naši kmetje pritoževali, kako drugi stanovni gospodarsko pritiskajo kmeta. Kmet se pa ne more uspešno braniti, ker je neorganiziran in zaradi tega nemočen. Ko se je v obravnavi raznih gospodarskih vprašanj priglasi k besedi kmet iz Suhe Krajine in zaklical med zbrane tovariše: »mi se moramo tako organizirati, da bomo mi sami določali cene,« vsi so nezaupljivo pogledali, češ, kako bo to mogoče doseči. S tem so pokazali nezaupanje v svojo lastno moč in svojo številčno silo. Oni napredni gospodar iz Suhe Krajine je pa le izrekel odresilno besedo, ker je pokazal s prstom na skrivnost, kako se more in mora kmečki stan tako v gospodarskem, kakor tudi v političnem življenju uveljaviti.

Pred dobrim tednom je banska uprava kmetijskega oddelka v Ljubljani sklicala anketo, na kateri so razpravljali o tem, kako bi dvignili cene živini. V razgovoru na tej anketi so razkrili strahotno padanje živinskih cen. Večini naših kmetov je pa vendar dajala živinoreja glavne dohodke. Ko je kmet prodal živino, je dobil naenkrat večjo vsoto denarja in je s tem kriil največje izdatke, ki jih ima v letu. Plačal je davke in kupil potrebno obleko za družino. Kaj naj sedaj stori s tem denarjem, ki ga dobi za živino, ko ni cena živini v nobenem primeru s cenami, ki jih mora plačevati za industrijske izdelke. Padanje cene živini in prasičem je najhujše zadelo naše kmete v vseh naših krajih.

Ne samo, da je od leta 1925 cena živini stalno padala in je dosegla danes tako nizko stopnjo, da se mora vsak kmet vprašati, kam to vodi?, kako se bom mogel pri takih cenah obdržati na rodni zemlji?, kako bom zmogel davke in druge gospodarske potrebščine?, se mimo tega pa še to dogaja, da razni trgovci in živinski prekupei strahotno izrabljajo težki gospodarski položaj kmeta. Nizke cene znižujejo še bolj z raznimi grdimi spletkami, ki jih iz svoje sejnarske prakse dobro poznajo. Ne prihajajo pravočasno na sejme in čakajo tako dolgo, da se kmetov polasča obup, ker ničesar ne prodajo. Ne prihajajo vsi naenkrat, da ne bi s tem držali cene na navadni tržni višini in še druge take namene uporabljajo, da kupijo, kolikor kupijo, tem ceneje.

Ko so kmetje gledali te težke prilike, so si mogli zastaviti vprašanje: »Ali mora to tako biti, ali se ne dajo razmere iz lastne moči že ne popolnoma popraviti, pa vsaj preobrniti na bolje, da iz kmetiskih vrst more iziti pobuda in odločna volja, da se cene zbol-

šajo in se sleparski triki, s katerimi se cene znižujejo, odpravijo.«

O nemških kmetih vemo, da so začeli v sedemdesetih letih preteklega stoletja, ko so silne gospodarske težave vrgle kmetstvo ljudstvo ob tla, z lastno voljo in lastno podvzetnostjo krčiti pot navzgor. Pod težo gospodarskih neprilik niso obupali, marveč so pod vodstvom modrih mož stopili skupaj in začeli ustvarjati silne gospodarske in stanovske strokovne organizacije, ki so postale v teku časa rešilne za kmeta. Te organizacije so zedinile v svojih vrstah pretežno večino kmetškega ljudstva in z močjo števila in skupne volje so odločali o gospodarstvu in o carinski gospodarski politiki v državi in deželi. Stanovska zavest in organizirana skupnost sta vplivali na trg in sta urejali tudi dobičkanosno prodajo kmečkih pridelkov.

Danes brez dvoma živi tudi naš kmet v najtežji gospodarski krizi, ki ga je sploh kdaj zadela, pa tudi v tej silni stiski ne obupnemo in ne držimo rok križem, zemlja je večna in je določena od vekomaj, da pridobivajo pridne kmečke roke sadove, ki so neobhodno potrebni za preživljanje vsega prebivalstva. Če je tako in ker je tako, ima in bo

imel kmetški stan stalnost, nobena kriza ga ne more pregnati iz njegove zemlje. Na kmetškem stanu samem pa leži tudi odgovorna naloga, da iz sebe samega kroji sebi usodo in blagostanje.

Ta stiska mora vsem kmetom biti pobuda, da se resno začne brigati za svoje težave, z združenimi močmi in s krepko voljo morajo zaustaviti voz, ki drči navzdol, ga zaobrtni v bratski skupnosti in z neuklonljivim idealizmom vleči navzgor, dokler ga ne pripeljejo na ravno pot, na kateri bodo zopet lahko zložno vozili svoje gospodarstvo v blagostanje.

Znamenja take krepke volje že opazujemo v nekaterih krajih, kjer ljudje z lastno voljo in s trdo odločnostjo skušajo zaustaviti padanje cen živine ter jih z organizirano močjo zopet dvigniti na odgovarjajočo višino. Za temi tovariši tudi mi nočemo zaostati. To je gospodarsko delo, ki ga nihče ne more in ne sme ovirati.

Hočemo za svoje delo tolikšno plačilo, da bomo mogli zadostiti vsaj svojim najnujnejšim življenjskim potrebščinam.

Imamo svojo kmečko zvezo, ki so jo prejšnji nasilniki zatrli, ki pa je zopet oživela. Iz nje morajo priti in gotovo pridejo pobude, da se dvignemo iz teh stisk.

Korajžno na delo! Dolenjski kmet.

Po sejah banskega sveta

V soboto je bilo dokončano zasedanje banskega sveta za našo banovino. Banski svetniki, ki jih je nedavno oblast izbrala, da bi kot zastopniki ljudstva pomagali banu pri vodstvu naše banovine, so svojo nalogo resno in uspešno izvršili. Obžalujemo le to, da banški svet nima one moči, ki bi jo po našem demokratičnem naziranju moral imeti, da bi bilo njegovo delo res pravi odziv ljudske volje. Banski svetniki bi morali biti izvoljeni v svobodnih, tajnih volitvah in njihove besede na banskem svetu bi morale biti nekaj več kot dobrohotni nasveti in mile kritike, morali bi imeti zakonodajno in naredbodajno moč, ki je danes nimajo, oziroma jo imajo le v neznahtni obliki. Na take moče s tako močjo bi narod gledal z vse večjim zaupanjem.

Na banskem svetu so razpravljali skoro izključno le o proračunu za bodoče proračunsko leto. Proračunske postavke se pa dotikajo skoro vseh panog našega kulturnega, gospodarskega in socialnega življenja. Zato ni čudno, ako so banški svetniki izrabili proračunsko razpravo v to, da so pri obravnavanju raznih proračunskih postavk jasno in temeljito razložili položaj v naši deželi, ki je vse prej kakor razveseljav. Ni naš namen, da bi po-

drobno navajali nepregledno vrsto govornikov in vsebino njihovih govorov. To je vsaj v skrajšani obliki storilo dnevno časopisje. Lahko rečemo le, da je vsak izmed banskih svetnikov prav podrobno razložil rane in težave svojega okraja in svetoval to, kar bi bilo v najbližji bodočnosti za olajšanje treba storiti. Razumljivo je, da vseh predlogov, ki so bili stavljeni, ne bo mogoče izvršiti, saj je omenil eden izmed svetnikov, da bi za najnujnejše stvari banovina rabila okrog 400 milijonov dinarjev. Kje pa naj vzame ta denar? Država neče dati ničesar, kvečjemu nalaga banovinam nova bremena. Ali naj nalaga banovina nove davke? Nikakor, kajti davčno je naša dežela že preobremenjena. Zato bo treba gospodariti posebno pazljivo in varčno in vsak dinar bo treba v roki desetkrat obrniti, predno ga bodo izdali, ako hočejo, da bo ljudstvo od banovine imelo kake koristi.

Danes hočemo prav na kratko omeniti nekatere stvari, o katerih so na banskem svetu posebno veliko govorili:

Ena takih zadev je skrb za zdravje naroda. Bolnišnice imamo premalo. Ljubljanska je zidana za 600 bolnikov, neredko pa jih ima pod streho 1600! Bolniki leže po hodnikih, po

lleh, po dva na eni postelji. Potrebna čistoča je nemogoča. Razvoj zavoda je zastal. Država je našim bolnišnicam. Treba bo zidati nove bolnišnice in s tem ljubljansko razbremeniti. Ogromne vsote bi bile za to potrebne, toda kje vzeti denar?

Veliko so govorili o elektrifikaciji bano-vine, ki jo vodi banovina sama. Električna je danes predpogoj za širjenje napredka. Zato je treba elektriko napeljavati zlasti v revne kraje, kjer ni industrije in tujskega prometa. V načrtu je elektrifikacija velikega dela Dolenjske in dela Štajerske. Prav je, da se na ta način da tem revnim krajem možnost gospodarskega napredka.

Zivahna je bila razprava, ko je bil na vrsti proračun oddelka za kmetijstvo. Zastopniki naših kmetov so o krizi kmečkega stanu, da, o propadanju kmečkega stanu, povedali naravnost gorostasne stvari. Prosili so banovino, naj posveti vso svojo skrb vprašanju, kako zopet dvigniti propadlo gospodarsko moč našega kmeta.

Z zadovoljstvom moramo ugotoviti, da so banki svetniki glede šolstva in učiteljskih moči zavzeli jasno stališče, ki se popolnoma strinja z našim stališčem. Želimo le, da bi se tudi vprašanje šolskih knjig tako uredilo, kakor imamo mi Slovenci kot narod pravico želeli in zahtevali.

Zanimive reči smo slišali tudi o brezposelnosti in brezposelnih ter o načinih, kako ozdraviti to novo rano povojnega časa. Marsikaj ostrega je bilo slišati na račun takozvanega "bednostnega fonda", za katerega so sicer denar v redu izterjevali, niso pa ga vedno uporabljali v tiste namene, za katere je bil določen. V to zamotano vprašanje bomo ob priliki še kaj posvetili.

Splošno mnenje je bilo, da je najboljša sredstvo za pobijanje brezposelnosti in revščine — začetek večjih javnih del, zlasti cest in vodovodov. V tem pogledu so banki svetniki stavili ogromno množino predlogov. Ta javna dela naj bi se vršila po nekem gotovem načrtu, toda tako, da bi prišli najprej na vrsto najsiromašnejši in najpotrebnejši kraji. Usmilite se predvsem revnih dolenjskih krajev, ki so popolnoma odrezani od prometa in morajo po neverjetnih potih v suši voziti vodo tri do štiri ure daleč. To velja zlasti za Belo in Suho Krajino, kamor so desletja prihajali politiki navadno le pred volitvami s kopico obljub, ko so pa dobili glasove, se za ljudstvo ni nihče več zmenil...

Vemo, da se gospodarstvo v naši banovini ne bo dalo z ero samo potezo spraviti v pravi tir. Vendar upamo, da bo gospodarstvo pošteno in v korist najširšim plastem naroda. Poročstvo za to nam je g. ban dr. M. Natlačen, ki je že kot predsednik občinske samouprave najlepše dokazal, kako je treba delati za blagor ljudstva.

**Zadovoljni ste le, kadar
dobro in poceni kupite!**

Radi tega se zgledite pri nakupu blaga za ženske in moške obleke in drugih potrebščin, svilenih rut in šerp pri

JANKO ČEŠNIK-U

LJUBLJANA, Lingarjeva ulica
Tam boste dobro in poceni
postreženi

**ALI STE ŽE PLAČALI NAROČNINO ZA
>DOMOLJUBA<?**

Odgovor na članek: Struna ki trdo poje

Ker pisec članka zavrača krivdo krize na kmeta, naj se tudi temu dovoli nekaj odgovorov.

Kdo se ne ve, da so krize in brezposelnosti najmanj krivi pravi kmetje in da so krizo ti že občutili, ko so se vsi ostali stanovi uživali lepe in dobre čase? Kmet je bil res primoran v svojo škodo premeniti hrano družini, sicer ni dobil poslov in dinarjev, ker jim je vsak drug stan nudil boljše hrano in plačo, kot jo je kmetu mogla vračati zemlja. Kaj so mu torej pomagali »lepi časi«, če je moral v primeri z visoko ceno pridelkov plačevati še neprimerno višje plače poslom in obrtnikom? Ker se nam je pisec drznil očitati pomehkuženost, naj svetuje, kaj bi ukrenil v tehle slučajih:

S čim pridržati tuje delovne moči, ako so drugod bolje plačani, jim je udobneje ter so za starost in bolezen preskrbljeni? Kako obdelovati zemljo sam, z ženo in nedoraslimi otroki? Kaj imaš od neobdelane zemlje? Ali naj otroci ostanejo pri domačiji, ko že vsak šolarček ve, da doma ostane samo eden, a ostali naj gredo služiti za dekle in hlapca na kmete, ker drugega niso več zmožni? Ali naj ostanejo doma, da še za primerno hrano in obleko ne bodo zaslužili, kaj šele za doto in balo, kakršno vsaka varčna dekla zmore v nekaj letih, ker se lahko pogodi za trudu primerno plačo.

Zakaj oblačiti družino v domačo obleko, ker je dražja in manj trpežna kot tovarniška? Da je kmet zavrnil domačo obleko, pa ni krivo samo to, temveč tudi zaničevanje, kjer se je kot tak pokazal. Marsikaj že v šoli ločijo učence po obleki. Kaj pa morajo potrpeti šele v poznejšem življenju? Očitki, da nosijo kmečka dekleta klobučke, so nepremišljeni. Sicer pa, če katera že nosi klobuček, je v primeri z židano ruto, ki so jih nosile, desetkrat cenejši.

Morda se zdi piscu družba pri nas premalo pisana, sicer bi ta očitke ne bil na mestu. Vsak stan sme zahtevati svojemu delu primerno plačilo in hrano, le kmet naj uživa to kar vnovčiti ne more. Vse drugo pa mora po sramotnih cenah odstopiti tistim, ki imajo denar. Še meso, ki pride v nedeljo na mizo če res pride, mu očitajo, kot da ga morda ni dosti bolj potreben, kot vsi drugi stanovi, ki ga imajo večkrat na dan a ne samo enkrat na teden. Sicer pa, kam naj z živino, ko je še po sramotnih cenah dostikrat ne more prodati. Iz tega je jasno, da je postal kmet moderni suženj.

Pravi kmet je že davno dobro vedel, kam ga bo vse to pripeljalo, pa je moral ali nehati biti kmet, ali iti za časom in uavdami, ki so jih uvajali »kulturni« ljudje, češ kakšen mora biti »sodoben« človek, kaj jesti, s čim se oblačiti in zabavati! Pokazali so vse, če ni dosti mikalo, je bila zadaj palica sramotenja. Tako je prišel kmet ob vse premoženje. Sedaj se pa lahko norčuje iz njegovih pridelkov vsak, ker kmet je primoran prodati svoje blago, kajti denar mora imeti za davke in obresti.

Poglejmo še tiste, ki so ostali brez delov, to so tisti, ki so imeli veliko lesa ali denarja, pa so ga gotovo že izžepali, ali pa ga v kratkem bodo. Tiste poglejmo, ki so imeli že

pred 20 leti svojo odraslo družino. Ta družina je živel skromno. Če jim letina ni dala, tudi kupovali niso. Oblačili so se kolikor mogli v domačo obleko. Denarja za časopise in za drugo strokovno izobrazbo niso imeli. V družbo niso mogli, ker so se čutili zapostavljene. Tudi izogibalo se jih je vse, posebno obrtnik, trgovec in krčmar, ker z njim se ni mogel nihče okoristiti. Ako pa je slučajno prišel k njemu v roke, pa je plačal vedno še več. Po tem vzorcu so ravnale tudi davčne oblasti. V dokaz temu naj navedem en slučaj večjega posestnika. Pri odmeri dohod. davka je na pri-tožbo, da je davek prevelik v primeri z enakimi posestniki, dobil odgovor, da se davčni izvedenec sklicuje na umno in varčno gospodarstvo. Kaj je ta posestnik imel od skromnosti? To, da je oče plačilo za trud njegovih nedoraslih otrok poslal na davkarijo. Danes pa si ti ne morejo nič več privoščiti, kot tisti, ki mu vsak dan trkajo na vrata proseč po moči.

Če se že kmetu toliko priporoča skromnost, prej pomislite, kdo jo je zadnji zavrgel in kdo se je je zopet prvi oprijel. Zakaj se brezposelni branijo hrane, s kakršno se mora zadovoljiti kmet? Zakaj danes toliko izčrpanih gospodarjev in gospodinj, ter zanemarjenih kmetij, če ne zato, ker je vsak rajši brezposeln, kot bi pomagal kmetu za tako plačo in hrano, kot jo ima on? Zakaj mora kmet delati kljub vsej brezposelnosti dneve 16 ur, dočim drugim zadostuje le 6 do 8 ur na dan, pri tem pa so neprimerno bolj preskrbljeni z duševnimi in telesnimi dobrinami. Končno pa mora biti kmet glavna opora tudi v najhujših časih vsem brezposelnim, ker le on ima sočutje, da se ne zaklene v svoja stanovanja, kot tisti, ki so prej njihove moči izčrpavali.

Pravici prosto pot!

Na zasedanju banskega sveta se je oglašil k besedi tudi dr. Leskovar, ki je izrazil sledeče važne stavke:

Te čase govorijo naši nasprotniki o črni strahovladi. To ni res. To je gonja, ki so jo začeli proti našemu banu. Toda treba je odgovoriti takole: Najdražji zaklad našega naroda je njegova mladina, za katero se vedno upravičeno bojimo. Ali naj to mladino vzgaja oni, v katerega nimamo pravega zaupanja? Kako naj bi imeli zaupanje v one, ki smo jih videli teptati zakone, one, ki so se norčevali iz vere in govorili, da niso vezani na pravne zakone. Prejšnji režim je izločil vse one, katerim so bili božji zakoni sveti in je na njih mesta postavil manj dobre učne moči iz vrst onih, ki so se trkali na prsa in se postavljali s svojim nacionalizmom, s tem pa prikrivali vse drugo. Zato poutarjam: Učiteljstvo nima v politiki nič opraviti, ono spada v šolo kjer ima kot vzgojitelj dovolj široko polje dela in udejstvovanja. Če se bo to zgodilo, bo ljudstvo s spoštovanjem zrla na učiteljski stan. Nadalje moramo ugotoviti, da je bil popravljen le majhen del krivice. Nismo maščevalni, toda naš pravni čut zahteva, da mora biti pravica dana prosta pot! To nečemo imeti.

Po volitvah v Španiji

Po zadnjih volitvah so na španskem nastali veliki nemiri. Na naši sliki vidimo množico demonstrantov, ki se pripravljajo na napad na obkoljeno policijo.

španska policija v ročnem boju z demonstranti na madridskih ulicah.

Na življenja cesti

III.

Na boj! Posirovelosti boj na vsej črti.

Pa se je pritožil onegavi Lovrenček, da s tem bojem ni in ne bo nič. Če bo koga povaril, kdo ga bo pa poslušal! Smejali se mu bodo, za norega ga bodo imeli, da je mevža, da nima korajžja, mu bodo rekli. To je pa bebeda, ki je Lovrenček ne prenese. In še marsikdo drugi tudi ne.

Cudno. Skoro vsak misli, da je njegovo delo za dobro stvar le v tem, da pridiguje, avari, opominja, deli nauke na desno in na levo. Za plačilo mora biti pa posmeh. Da bi se kdo dal komandirati, kakor pet let staro dete! Ne! Za ves svet ne!

Ko bi vsi takile zapovedovalci hoteli videti, kakšno moč ima dober zgled. Sam ne bodi surov, neotesan in divjaški, pa boš marsikoga za sabo potegnil. Nevede in nehoče bodo šli za tabo. Če bi bilo takih mož in fan-

tov v vsakem kraju le pet do deset, pa bi lahko veliko dosegli.

Poskusi, skleni in se svojega sklepa drži najmanj leto dni. V par dneh ne bo ne zmago, ne uspehov, čez leto dan se bo pa že nekaj poznalo.

Poslušaj še tole. V gostilni je otlo. Trije možakarji so sedeli za mizo in si dolgečas preganjali deloma s pijačo, deloma s pripovedovanjem. Med njimi je bil eden, ki se je vdeležil zadnje svetovne vojske, bil nešteto krat v ognju, bil tudi odlikovan za svoje junške čine, prišel nazadnje tudi v ujetništvo. Vsekakor je torej moral dosti videti, dosti prestat. Njegovo pripovedovanje je bilo vse-skozi prijetno in zabavno, še prijetnejše bi pa bilo, če bi ne bila vsaj vsaka tretja beseda zabeljena z grobo kletvico in podprta z neznesnim pridušanjem.

Oglas je registr. pod št. 1753 od 17. XII. 1935.

Ko je prenehal, se je oglašil doslej skoro molčeči očanec in je pričel s svojo pripovedjo.

»Dvajset let bo, kar sem prvič hodil po teh le krajih. Noč temna ko same bombe, puške in granate. Pa sem zaslišal šum kakor same bombe, puške in granate, črni možje na konjih so se zapodili proti nam kakor same bombe, puške in granate.«

»Ni mogoče, da bi dirjali s tako silo, kakor bombe, puške in granate. Kar ni, pa nič!«

»Bombe, puške in granate, res je, kar govorim,« nadaljuje užaljeni pripovedovalec, »s strahom se obrnem nazaj, pa vidim — bombe, puške in granate! — črni možje so že pri nas, zajeli so nas kakor bombe, puške in granate, nastavili so na nas svoje smrtno orožje in bombe, puške in granate...«

»Dosti, pri...« se zadere vojak nad možem. »povejte mi, kaj imajo tiste hudiceve bombe, puške in granate z vašim pripovedovanjem opraviti!«

»Oprostite,« se opravičuje mož, »ali ne spadajo bombe, puške in granate prav tako v mojo pripoved, kakor kletvice in pridušanje v vaše doživljanje?«

Nekaj časa je bilo vse tiho. Končno poprime za besedo vojak in pravi: »Hvala lepa za nauk; upam, da bo pomagal.«

Pa še ti poskusi s podobnim zdravlilom. Morebiti bo tudi pomagalo. Ljudje mnogo premalo mislijo, kaj govorijo. Če bi sam na sebe in na svojo neprimerno nylako surovosti in neotesanosti malo bolj pazili, bi se jim lastna umazanost kmalu pristudila.

★

Mladi kralji hočejo bolj posegati v razvoj držav

Pri razgovoru s francoskimi časniki je romunski kralj Karol na potu iz Londona poudarjal, da bodo mladi evropski kralji zdaj, ko je tudi Anglija dobila na prestol mlado osebo, se v večji meri udeleževali v reševanju mednarodnih vprašanj, češ da ima mladina nove in bolj prožne misli, s katerimi se bodo lažje poravnala nasprotstva. Kralj Karei je tudi pripomnil, da med Romunijo, Jugoslavijo in Bolgarijo vlada popolno soglasje in medsebojno zaupanje.

KAJ JE NOVEGA

Slovenija je brez zveze z morjem

Pod tem naslovom priobčuje »Trgovski list« članek, v katerem povdarja, da se od strani merodajnih krogov ne samo ni ničesar storilo, za železniško zvezo Slovenije z morjem, temveč so prepovedali celo avtobusno zvezo. Glasilo slovenskih trgovcev zaključuje članek s sledečim opominom: Mi pa vprašamo: Ali je res mogoče, da se sme nekaznovano delati takšna gospodarska škoda vsej

pokrajini, da smejo nekateri res tako oblastno prezirati najbolj nujne potrebe dveh pokrajin in vrhu vsega še državne koristi! Kdaj bo že konec te samovoljnosti! Slovenija mora dobiti zvezo z morjem in kdor jo v tem ovira, ta ni le nasprotnik njen, temveč tudi nasprotnik napredka države in tako je treba z njimi tudi postopati!

Delavcem na Jesenicah preli nevarnost

Ze dalje časa se vzdržujejo vesti o velikih težkočah, ki jih ima Kranjska industrijska družba pri nabavljanju starega železa, katero pomeni v naši železarski industriji eno najvažnejših postavk za kakovostno in količinsko gotovost obrata. Znano je, da naša mlada država ne razpolaga z zadostno količino starega železa, zato je družba prisiljena nakupovati iz drugih držav. Velike težkoče pa so nastale pri nabavi, ko so tudi sosedne države, tako Avstrija, Italija, Ogrska, Rumunija, Češkoslovaška in Poljska prepovedale izvoz starega železa. Vsa za našo industrijo potrebna množina tega materiala se mora dobavljati izključno le iz oddaljenih držav, kar pa je zvezano z znatnim povečanjem na-

bavnih in prevoznih stroškov. Povišanje prevoznih stroškov za staro železo ima za neugodno posledico zvišanje cen železarskim proizvodom naše industrije, s čemer pa bi bila močno prizadeta tekmovalna možnost in prospekci obratov v naši državi. V zvezi s tem nastaja posebno nujno vprašanje obratovanja ene največjih jugoslovanskih železarskih tvornic, ki zapostujejo sicer v pasivni Gorenjski nad 2400 delavcev, od katerih živijo desetstisoči gorenjskega prebivalstva. Vesti o nameravani redukciji obratovanja pri Kranjski ind. družbi je sprejelo delavstvo s strahom in to tembolj, ker je pravkar ustavil zaradi pomanjkanja naročil tudi stranski obrat te industrije — tvornica elektrod na Dobravi.

Država je prevzela naše zasebne železnice

Končno bo urejeno tudi to vprašanje, ki bi moralo biti že davno popolnoma urejeno. Oni petek je bil občni zbor vseh treh delniških družb naših krajevnih železnic, na katerem je bila odobrena z državo dogovorjena kupoprodajna pogodba.

Po tej pogodbi preidejo v popolno državno last železnice Ljubljana — Kočevje, Grosuplje — Novo mesto — Straža — Toplice. Trebnje — Št. Janž ter Ljubljana —

Vrhnika in Kranj — Tržič, skupno 180 km proge. Za vse te proge z vsemi objekti ter za izkoriščanje teh železnic po vojni plača država skupno 52 milijonov Din, za katere izda država 5,5% državne bono, ki se plačajo v 16 polletnih obrokih. Delniška in obilgacijska glavnica teh železnic je znašala nad 20 milijonov zlatih kron ali okrog 320 milijonov Din, da pride država res poceni do teh železnic.

OSEBNE VESTI

d Postne govore v radiju bo imel vse nedelje v postu kanonik dr. Mihael Opeka. Govoril bo o »skrivnosti greha« (mysterium iniquitatis).

d Ministrstvo prosvete v Beogradu je na prošnjo Rafaelove družbe uradno nastavilo g. Janka Jankovića, dosedanjega izseljenskega učitelja v Tucquegnieux, ki je skozi pet let brezplačno učil našo mladino v Franciji.

DOMAČE NOVICE

d Inozemski delavci v Jugoslaviji. Po podatkih je bilo koncem leta 1935 v Jugoslaviji skupaj 37.000 inozemskih delavcev s 36.000 družinskimi člani in 15.000 inozemskih samostojnih gospodarjev z 29.000 družinskimi člani.

d Ljutomerski vinski sejem bo nudil letos obiskovalcem v velikem obsegu mnogovrstne vzorce vina. Razstavljene bodo tudi razne vinogradniške potrebnosti. Tvrdke, ki bi še želele razstaviti, naj to javijo čimprej. Vsi vzorci —

vina ali drugih proizvodov — morajo dospeti vsaj en dan pred razstavo, ki se prične dne 3. marca ob devetih. Dopise in vzorce sprejema mestna občina Ljutomer.

d K podražitvi potniških cen. »Trgovski list« se bavi z nameravano podražitvijo železniških potniških cen, ki naj bi stopile v veljavo dne 1. aprila. Glasilo slov. trgovcev dokazuje, da povisek cen ne bo dosegel svojega namena. Pri veliki kupni moči dinarja in pri silnem ter splošnem pomanjkanju denarja mora državna uprava gledati na to, da poceni življenje. Zato bi bilo edino pravilno, da bi železnica po znižanju potniških cen znižala še cene za blagovni promet in s tem omogočila večjo živahnost v poslovnem življenju. Ta pa bi nujno povečala tudi potniški promet. Tako pa morejo višje potniške cene le še povečati zastoj v poslovnem življenju in s tem povzročiti nov padec potniškega prometa.

d Zalostna naša rana. Te dni so se zbrali fantje in dekleta, okrog trideset po številu, v vasi Praprotno-Zakal, kjer so priredili predpustno zabavo. Rajali so in se vrteli po taktih

harmonike. Manjkati pa seveda ni smelo vinskih kapljic in pa domačega žganja, katerega se dobi v tem kraju v marsikateri hiši več kakor pa vode. Moč alkohola jim je počasi odzvela razsodnost in okrog 10 je priklopilo medsebojno prerekanje do vrhunca. Padale so klofute vseprek. Naenkrat je segel Zagar Anton po samokresu ter sprožil med svoje nasprotnike. Zadet je bil pri tem Spruk Lojze v levo nogo. To je še bolj razjarilo ostale in streli je privabil nazaj še one, ki so se malo prej odstranili. Nato se je bitka obnovila in je tudi dobil Zagar težje poškodbe po glavi. Zagarje so odvzeli službojuči orožniki revolver, ker ni imel orožniškega lista in ker je prekoračil silobran. Vso zadevo na Praprotno-Zakalu so orožniki odstopili okrajnemu sodišču v nadaljnje postopanje.

Pred vsako spremembo vremena vas petek noge in bolijo kurja ošesa. To vse le zato, ker svojim nogam ne posvetite dovolj pažnje, ker jih redno ne negujete. Obiščite našo pedikuro. V kopelji Vam osvežimo noge in onemčimo trdo kožo, odstranimo kurja ošesa in debelo kožo in postrižemo zarasle nohte za 6 Din. Proti utrujenosti in za boljšo cirkulacijo krvi priporočamo masiranje nog za 4 Din. Prepričajte se sami!

Ljubljana, Selenburgova 7.

Blat

d Polkovnik Perčević, ki ga je sodišče v Aix de Provence obsodilo na smrt, je zapustil Avstrijo in odpotoval v Italijo. Avstrijska vlada je vendar spoznala, da je težko računati na dobrohotnost Male antante, če štiti glavnega povzročitelja smrti pokojnega kralja Aleksandra.

d 3 vagoni brezplačne koruze za prehrano prebivalstva v breziškem okraju je na posredovanje poslanca dr. Vebleta nakazal ministru za socialno politiko.

d 20 m dolg jermen so odnesli neznani tatovi na banovinski žagi pri Veliki Loki.

d Varujte se takih sleparjev. V Celju se je pojavil 42 letni brezposelni čevljar brez stalnega bivališča, neki Dragotin iz Karlovca. Možakar je hodil od gostilne do trgovine in goljufal na ta način, da je kako stvar kupil oziroma v gostilni naročil pijačo, plačal s kovancem za 20 Din ali bankovcem za 100 Din, nato pa premeteno izmaknil hitro kovač in protestiral, da je dobil namesto kovača le 25 par. Na ta način je ogoljufal vsega skupaj kakih 11 trgovcev in gostilničarjev. Stražnik ga je dobil pri taki goljufiji v neki gostilni in ga odvedel v zapor.

VINA prvovrstna po najugodnejših cenah kupite pri Centralni vinarni v Ljubljani

d Licitacija za gradnjo cestišča Ljubljana — Št. Vid je vnovič šla po vodi tudi 21. februarja. Udeležil se je ni noben licitant.

d Šolski učbeniki. V finančnem odboru narodne skupščine se je prosvetni minister na koncu svojega govora dotaknil tudi vprašanja poenotenja in monopolizacije šolskih učbenikov. Dejal je, da ureja to vprašanje zakon o učbenikih iz leta 1932. Na tem vprašanju pa so zainteresirani: 1. prosvetno ministrstvo kot vrhovni prosvetni organ, 2. starši učencev, 3. tiskarnarji in 4. izdajatelji. Od zgoraj omenjenih gleda na to vprašanje vsak s svojega stališča. Zakon o učbenikih določa, da morajo ti učbeniki biti enotni za vso Jugoslavijo, tiskali pa se bodo v dveh jezikih: za Slovenijo v slovenščini, za ostale kraje v srbohrvaščini.

Kar se tiče izdajatelja, bodo knjige izdajala državna podjetja, glede tiskarnarjev pa se bodo sprejemale ponudbe, ter bo dobil naročilo oni, čigar ponudba bo najugodnejša, tako, da bodo prišli na svoj račun tudi starši, ker bodo njih izdatki za knjige manjši. Država ne bo, po izjavi prosvetnega ministra, postati kako pridobitno podjetje glede učbenikov.

d O »poenotenju« šolskih knjig piše glasilo slovenskih trgovcev, da ga pomirjevalna izjava prosvetnega ministra ne zadovoljuje in zaključuje: Če pravi prosvetni minister, da so na šolskih knjigah zainteresirani poleg prosvetnega ministrstva tudi starši otrok, tiskarnarji in izdajatelji, potem naj tem prepusti tudi nekaj besede pri določevanju šolskih knjig, zakaj danes nimajo starši nobene druge pravice kot da plačujejo. Dvomimo pa tudi, da bo prosvetno ministrstvo moglo izvesti po vsej državi popolno unifikacijo (izenačenje) knjig, ker dosedaj ni moglo izvesti niti unifikacije šolskih zvezkov po vsej državi. Zato se naj ves zakon o učbenikih ukine, ker je njegova zasnova napačna in ker bo stalno povzročal nevarna in ostra trenja, ki pač ne bodo pospeševala uravnoteženja naših razmer. — Tako je.

d Za železniške delavce. Člana banovinskega sveta gg. Alojzij Mihelič, župan iz Celja, in g. Martin Steblovnik, zastopnik gornjegrajskega okraja, sta včeraj obiskala železniškega ravnatelja dr. A. Faturja ter ga prosila, naj bi se omogočilo železniškim delavcem v Celju večje število delovnih dni, da bi imeli boljši zaslužek. Ravnatelj dr. Fatur je obljubil, da bo storil vse, da se to čimprej omogoči.

d Lešnik debela toča je padala pretekli teden v Ljubljani in v bližnji in daljni okolici.

d Posledica zapore izvoza perutnine v Nemčijo se je močno poznala tudi na zadnjem trgu v Mariboru. Kmetje so prodajali odrasle piščance po 10 Din komad, kokoši se je dobila že za 17 Din. To so najnižje cene za perutnino na mariborskem trgu v povojni dobi.

d Zaradi zagonetnega in pogostega izginjanja denarnih pošilk na pošti v Čačku so odpustili dve uradnici in dva služitelja.

d Kam to pride. V okolici Sv. Križa na Kozjaku se plačuje govedo za klanje od raznih prekupčevalcev piši in reci po Din 0.75 do Din 1.75. Za les na štoru plačujejo pa Din 37 za meter!

d Iz delovanja ljubljanskih gasilcev. V župi je včlanjenih 13 čet s 511 rednimi, 1390 dopolnimi, 27 rezervnimi in 49 častnimi člani. 13 čet ima 9 štirikolnih, 2 dvokolnih in 12 motornih brizgaln ter skupno 9800 metrov cevi. Ves inventar v župi včlanjenih čet je vreden 2 milijona 165.640 Din, na njem pa je še 222.385 Din dolga. V preteklem letu je bilo na področju župe 30 malih, 12 srednjih in 6 večjih požarov. Na zavarovanih objektih so povzročili tri požari škodo za 1.220.000 Din, na nezavarovanih pa za 16.000 Din. Zaradi pravočasnega nastopa gasilcev je bilo obvarovane škode za 5.600.000 dinarjev. Pri požarih je sodelovalo 681 gasilcev in so se pripetili 4 nesrečni slučaj, vsi blazje narave.

d Rafaelova družba v Ljubljani je prejela od ministra socialne politike Dragiša Cvetkovića sledeče pismo: »Najlepše se zahvaljujem za iskrene čestitke in pozdrave, katere ste mi dovolili poslati ob priliki mojega imenovanja za ministra socialne politike in narod. zdravja. V okvir ostalih socialnih vprašanj, ki zahtevajo hitro in pravilno rešitev, pride tudi vprašanje naših izseljencev, katerim želim pokloniti vso svojo skrb in pomoč. Upošteval bom zaključke

in resolucije lanskega izseljenskega kongresa v Ljubljani, katere mi, prosim, pošljite z Vašimi predlogi. Blagovolite sprejeti, gospod predsednik, izraze mojega odličnega spoštovanja.»

d Zopet krvav pretep. Ono nedeljo v pozni noči je prišlo v neki gostilni v Zabovcih pri sv. Marku niže Ptuja do pretepa, pri katerem je postal po nedolžnem žrtev 25 letni Franc Cvetko, sin posestnika iz Zabovcev. Med nekaterimi fanti je nastal prepri in pretep in je eden od teh napadel Franca Cvetka, ki se je slučajno nahajal v bližini, in mu z nožem razparal trebuh, da so mu izstopila čreva. Ranjenca so nemudoma spravili v ptujsko bolnišnico, kjer so ugotovili smrtonovne poškodbe.

d Železniške ugodnosti za upokojene in banovinske uradnike. Prometni minister dr. Spaho je podpisal spremembe pravilnika o voznih olajšavah, po katerih bodo sedaj uživali iste vozne olajšave, kakor državni uradniki, tudi banovinski. Tozadevno rešitev je prometni minister že poslal v podpis ostalim članom

Zakaj se je tako ustrašil?

Ker tako umazane vode pri perilu še ni videl nikdar. Ali je njegovo perilo res tako zelo zamazano? Bog obvaruj! Gospa Ivanka takoj pojasni uganko. Terpentinovo milo Zlatorog ima v svoji obilni, gosti in beli peni to izredno moč, da izvleče iz perila vso nesnago. Čim čistejša je perilo oprano, tem temnejša je voda.

Zlatorogovo TERPENTINOVNO MILO

ministrskega sveta. Poleg teh sprememb je prometni minister podpisal še drugo spremembo pravilnika, ki jo bodo pozdravili vsi državni upokojeanci. Po tej spremembi bodo državni upokojeanci imeli namreč pravico do 6 kratne vožnje na leto, medtem ko so imeli doslej samo 3 kratno. Za rešitev tega vprašanja so se slovenski in ostali banovinski uradniki obrnili tudi na oba slovenska ministra, ki sta v tej zadevi posredovala pri prometnem ministru.

d Listnico s 5000 dinarji je nekdo izmaknil mesarskemu pomočniku Ivanu Fraslu s Pobrežja pri Mariboru.

d Kdo dela draginjo. Mesarji v Zagrebu so povišali cene mesa za 2 Din pri kg, ker so kmetje podražili živino in jo prodajali na zadnjem sejmu le za 20 do 30 par dražje, kakor je bila običajna tržna cena.

d Nov reševalni avtomobil nabavi mariborska gasilska četa. Strokovnjaki so se odločili za najmodernejši reševalni voz znamke Magyrus, ki bo stal 140.000 Din.

d Za gasilna društva, ki imajo motorke. Mariborska požarna bramba je dobila 3600 kg trošarine prostega bencina za svoje motorke, s čemer je preskrbljena za celo leto. Bencin se sme namreč uporabljati samo za pogon brizgaln v slučaju požara ter nadzira njegovo uporabo finančna kontrola. Zaradi tega je bencin tudi rdeče barvan. Je pa skoraj za 5 Din cenejši od zatro injenega, katerega so požarniki dosedaj uporabljali. Samo pri bencinu bo na ta način mariborska gasilska četa prištedila 20.000 Din.

IZ DOMAČE POLITIKE

d Bolgarski kralj Boris se je na povratku iz Pariza ustavil v Beogradu, kjer ga je na postaji sprejel knez-namestnik Pavle.

d Češkoslovaški zunanji minister Hodža je prišel te dni v Beograd. Napravil je razne, v takih slučajih navadne obiske in se dolgo posvetoval z našim ministrskim predsednikom dr. Stojadinovićem. Uradno so izjavili, da njuni razgovori niso bili naperjeni proti nobeni državi. Nemci z načrti dr. Hodže menda niso zadovoljni.

d Turški zunanji minister Tefik Ruždić Aras je na povratku iz Soluna v svojo domovino na beograjski postaji izjavil: Z velikim zadovoljstvom lahko poudarim, da je potovanje kneza namestnika Pavla v London in Pariz bilo eminentne važnosti ne samo za vas, za Jugoslavijo, temveč za vse balkanske države. Mi smo mu hvaležni za koristi, ki jih je do-

segel za nas vse. To moram poudariti tukaj v jugoslovanski prestolici.

d Nove občinske meje. »Službene Novine« objavljajo tri uredbe, ki jih je predpisal notranji minister dr. Korošec, in sicer uredbo o izločitvi kraja Brezje iz občine Loke in priključitvi k občini Dobrava, uredbo o izločitvi katastrske občine Radmirje iz občine Bočna in priključitvi k občini Ljubno ter uredbo o združitvi občin Rogaska Slatina-zdravilišče in Rogaska Slatina-okolica. Z današnjim dnem so omenjene uredbe dobile obvezno moč.

d Notranji minister je podpisal uredbo o izločitvi kraja Brezje iz občine Log in priključitvi k občini Dobrova. Dalje je podpisal uredbo o izločitvi katastrske občine Radmirje iz občine Bočna in priključitvi k občini Ljubno, ter uredbo o ustanovitvi občine Črni vrh v ljubljanskem okraju, po kateri se iz občine Polhov gradec izločijo kraji Črni vrh, Planina, Selo, Smolnik, Setnica in Setnik, iz katerih se ustanovi nova občina s sedežem v Črnem vrhu.

d Razpuščen je občinski odbor na Polzeli v Savinjski dolini.

d Zagrebški »Obzor« od 19. februarja poudarja, da je s sedanjo narodno skupščino delo nemogoče in da jo je treba razpustiti.

d Nenavaden položaj je nastal v finančnem odboru narodne skupščine v Beogradu. Finančni odbor je zavrnil proračunski predlog v celoti, kljub temu pa nadalje sedaj razpravlja o njem v podrobnostih. Finančni minister prisostvuje sejam finančnega odbora, da daje potrebna pojasnila, čeprav je bil njegov predlog

Društvo narodov se seli. O tem smo že poročali. Celi teden bo trajalo to preseljevanje, pri katerem bodo prevzajali poročila, spomenice, pritožbe in komunikacije, kar vse pa ljudem v vseh teh letih ni nič koristilo.

od skupštinske večine sprejet, da začne skupščina z razpravo proračunskega predloga brez ozira na predlog finančnega odbora. Vladna večina se sej finančnega odbora ne udeležuje.

d Na zborovanju v Osijeku je minister dr. Djura Janković dejal, da je Jugosl. nac. stranka združenje upokojenih ministrov.

d Poln vrč mleka v napadalca. Na mlekarja Cirila Zudiča iz Vodol je na Meljskem hribu pri Mariboru navalil nepoznan možki ter mu hotel odvzeti vrče mleka in denar. Fant pa ni bil len ter je zagnal napadalca poln vrč mleka v glavo, da ga je kar vrglo po tleh. Pustil je sovražnika na cesti, sam pa je zbežal z mlekom v mesto.

d »Narodni kmečki klub« se imenuje novi, že deseti klub v narodni skupščini. Steje deset poslancev z dr. Dragotinom Jankovičem, bivšim hmeljskim ministrom Jevtičeve vladne oblasti. Ti poslanci so bili doslej člani Jevtičevega Jugoslov. kluba.

d V artilerijsko in pehotno podoficirsko šolo se sprejemajo mladeniči stari od 17 do 21 let. Pojasnila se dobe pri Per Francu, kapetanu v pok. Ljubljana, Maistrova ulica 14 — priložiti 3 Din znamko za odgovor.

NESREČE

d Hiša je zgorela posestniku Martinu Kortniku v Lokovici pri Mariboru.

d Gospodarsko poslopje je zgorelo posestniku Jožetu Golobu v Vurbergu na Ptujskem polju.

d Ko je petrolej zlila v štedilnik. Katarina Vidovič, 56 letna kuharica v župnišču pri Sv. Vidu pri Ptuj, je hotela zakuriti v štedilniku, da pripravi večerjo. Ker pa ni hotela goreti, je vzela steklenico petroleja in zlila v štedilnik. V hipu je nastal pok in plamen je zajel obleko Vidovičeve, da je bila trenutno vse v ognju. Kot živa baklja je Vidovičeva z groz-

nim krikom zbežala na ulico, kjer so ji prikočili na pomoč ljudje, ki so prihiteli na njen krik in pogasili ogenj. Vendar je dobila pri tem že smrtonosne opekline in so jo morali nemudoma z avtom prepeljati v bolnišnico, kjer imajo pa malo upanja, da jo ohranijo pri življenju.

d Med dvema skalama je zdrobilo nogo delavcu Andreju Urhu v granitolomu v Ribnici na Pohorju.

d Deblo mu je padlo na roko. 29 letni brezposelni krojaški pomočnik iz Hrastja pri Senčurju je pomagal v gozdu podirati hraste. Med delom mu je padel težek tram na levo roko in mu jo zlomil.

d Smrtno se je ponesrečil Peter Krstič, učenec 3. razreda meščanske šole v Ljutomeru, doma iz Murske Sobote. Na ledu je tako nerodno padel na palico, da se mu je v očesni duplini zasadila 3 cm globoko v možgane in je zato umrl.

d Slamareznica je zmečkala vse prste posestniku Jakobu Storu v Tremerjih pri Celju.

d Možganje si je pretresel. Pred nekaj dnevi se je ponesrečil bivši mariborski pismo-voja Ignac Belšak, star 61 let. Padel je s kolese ter si pretresel možgane, počila pa mu je tudi lobanja. Nezvestnega so prepeljali v bolnišnico, kjer pa je bila vsa zdravniška pomoč zastonj. Belšak je podležel poškodbam.

d Tkalni stroj je zmečkal roko delavcu Josipu Kranjcu v mariborski tekstilni tovarni.

d Pri telovadbi si je zlomil nogo 17 letni Drago Kocmut v Mariboru.

d Ker je plin uhajal iz cevi. Oni ponedeljek zjutraj so našli mrtvo 21 letno Korun Marico, služkinjo pri šolskem upravitelju Zdolšku v Celju. Dekle je bilo pri Zdolšku zaposleno kot služkinja šele od prejšnjega četrтка. Ugotovilo se je, da je umrla za zastrupitvijo s plinom, ki je uhajal iz plinske cevi.

d Zopet tri nesreče. V celjsko bolnišnico so pripeljali tri žrtve hudih nesreč. Komenik Al., 51 letni posestnik s Paka pri Vitanju je doma padel po bregu in dobil hude notranje poškodbe, posebno v želodcu. — V Strmecu pri Humu ob Sotli je vrgel Tepez Josip 12 letnemu Tepežu Dragotinu kamen v glavo s tako silo, da mu je prebil lobanjo. — Dobrovnik Florjan, hlapec pri gostilničarki Šarp v Gornjem gradu, je imel opraviti s konji; konji so se splašali, Dobrovnik je padel pod voz in si zlomil levo nogo in levo ključnico.

Ladjedelski delavci v Marseillu na Francoskem so začeli stavkati. Policijska patrulja hiti v pristanški del mesta delat mir in red.

NOVI GROBOVI

d V Lesičem pri Škofljici je umrl 83 letni Janez Kolovič, naročnik »Domoljuba«, odkar list izhaja.

d Tudi ti boš vstal. V Rogaske Slatine je umrla Jožica Batistič, hotelirka pri Soncu. — V St. Vidu nad Ljubljano je umrl Srečko Cirman, posestnik, mesar in gostilničar. — V Ratečah je odšel v večnost veleposestnik in lesni trgovec Ivan Jalen. — V Trebnjem so pokopali posestnika Ivana Jutraža. — V Bohinjski Bistrici je za vedno zatisnil svoje trudne oči posestnik in dolgoletni cerkveni ključar 72 letni Martin Ravnik. — V Stožicah so položili v grob 26 letnega aeromehanika-narednika Sreča Josipa. — V Braslovcah so djali v gomilo posestnika Jožefa Puncerja iz Spod. Gor. — V Studencih pri Mariboru je umrl 55 letni Alojz Grmek, gostilničar in posestnik. — V St. Vidu pri Grobelnem je zatisnil na veke oči 77 letna Ana Znidar. — V Pobrežju pri Mariboru so djali v grob uradnika drž. žel. v popoju Rajka Leckerja. — V St. Juriju ob Taboru je zapel mrtvaški zvon 83 letnemu sedlarju Josipu Debelaku. — Na Brezjah je umrl posestnik Jakob Grilec. — V Zapužah je zaspala v Gospodu Jožefa Sušteršič, soproga gostilničarja pri »Slepem Janezu«. — Na Bledu so pokopali Franceta Dobreta, upokojenega orožniškega stražmoistra. — V Ljubljani so umrli: Franciška Perme roj. Hromec, Helena Tome roj. Svetelj, hišna posestnica, Josipina Rebolj roj. Simontič, Uršula Roth roj. Leutz in poštni ekspediter v p. Andrej Horvat. — Naj počivajo v miru!

† Francišek Dožre,

že uradnika Fr. Terseglava je v lepi starosti 91. let, umrl na Bledu. Pokojnik je bil kot orožniški stražmoister ugledna osebnost v Istri, kjer je dolgo služboval. Bil je najstarejši orožniški upokojenec v Sloveniji. — Naj v miru počiva!

V vsako hišo Domoljuba!

RAZGLED PO SVETU

Abesinsko-italijanska vojna

Velika bitka južno od Makale se je najbrže srečno končala v prid Italijanom, ki so zasedli važne abesinske postojanke na gorovju Aradam. Po italijanskih poročilih so Abesinci izgubili v teh bojih do 6000 vojakov, Italijani pa imajo baje samo tisoč mrtvih in ranjenih. Abesinski uradni krogi zatrjujejo, da je ras Sejum v Tembijenu doslej ujel 15.000 italijanskih belih vojakov in 5123 črnih Askarov, in da so italijanske vesti o zmagi južno od Makale zelo pretirane. Abesinci so po svojih vojniških doznanih, da jih hočejo Italijani presenetiti z veliko silo in so se prostovoljno umaknili iz Antale na trdnjše položaje. Abesinci priznavajo, da je bil italijanski napad južno od Makale z letali in topništvom dobro pripravljen in da se imajo Italijani v prvi vrsti zahvaliti letalom in topništvu, da so prodrli, čeprav z bojem samo 5 km daleč. Neko veliko italijansko letalo je strmoglavilo blizu jezera Maika na tla. Vseh pet mož posadke je bilo ubitih. Letalo je pred tem zmetalo vse svoje bombe na abesinske postojanke. Sploh so italijanski bombardierji (aeroplani za metanje bomb) zelo delavni, saj so v zadnjih dneh zmetali na abesinska tla okrog 170 ton raznih bomb.

Po zmagi pri Amba Aradam Italijani poraženih Abesincev, to sami priznavajo, niso mogli zasledovati zaradi goste megle. Čez dva dni je megla izginila in tedaj so Italijani prodrli za Abesinci po suhem in po zraku. V tem času so se Abesinci že daleč umaknili in ita-

janske čete so brez vsakih ovir in brez vsakih izgub nadaljevale pot južno do Antale in še dalje do mesta Buja, ki ga še kaže zemljevidek v današnjem »Domoljubu«. Italijani trdijo, da so z zmago pri Enderti zasedli okrog 2000 kvadratnih kilometrov zemlje.

Italijani so se po šestdnevni bitki pri Enderti na zasedenem ozemlju močno utrdili, tako da lahko vzdrže — tako zagotavljajo — vsak protinapad, ako bi do njega prišlo. Na južni strani gorovja Amba Aradam v vzhodno-zapadni smeri so Italijani v dolžini 25 km napravili trdnjave, cela gnezda strojnih pušk. Poleg tega trije žarometi razsvetlujejo ponoči vso bližnjo in daljno okolico. Opazovalnice imajo telefonsko zvezo z glavnim stanom in tako vsak trenutek lahko javijo svoja opazovanja vrhovnemu poveljstvu.

Po poročilih iz abesinske prestolnice pa divja na severnem bojišču zopet velika bitka, in sicer ne v Tembijenu, ampak v severo-vzhodnem delu pokrajine Hausien. Če bi se Abesincem posrečilo odločno prodreti pri Hausieniu, bi imel tak predor za italijansko vojsko, ki se nahaja globoko na jugu od Makale, nedogledne posledice.

Italijanski listi napovedujejo novo ofenzivo Italijanov na južni fronti. V abesinski prestolnici — Addis Abeba — pa pričakujejo italijanske zračne napade in se skrbno pripravljajo na obrambo pred italijanskim bombardiranjem iz zraka.

Vojaški punt v Paragvaju

V Paragvaju ki je znana država v Ameriki, je izvršen hud državni puč. Prvotno se je mislilo, da gre za socialistično revolucijo, a pa samo za zrušitev predsednika in vlade, kakršna je v Paragvaju že v navadi, pozneje pa se je izkazalo, da je stvar popolnoma drugačna. Na čelu sedanje revolucije sta dva polkovnika, ki sta se zlasti v vojni z Gran Chacom zelo izkazala in so se njuna imena v javnosti neprestano imenovala. Pridobila sta si tudi veliko naklonjenost naroda.

Počasi so pričele prihajati iz glavnega mesta Asuntiona, iz katerih se vidi, da so prevrat izvršili višji častniki, ki niso bili zadovoljni s postopanjem vlade proti armadi, ki je tako mnogo pretrpela v zadnji vojni z Gran Chaco. Najprej sta se uprila dva polkovnika, ki se jim je pa takoj priključil tudi topniški polk. Ker so vladne čete takoj nastopile, je prišlo do krvavih uličnih bojov, ki so trajali večer ves dan pozno v noč. Mesto je bilo pravo bojišče, neprestano so regljale strojnice, tu in tam pa so se celo oglasile težke baterije vetašev. Vladne čete so parčkrat prisilile upornike k umiku, toda z novimi silami so se uporniki vrgli zopet proti njim ter jih pričeli naglo potiskati nazaj. Ko so vojaki, ki so se borili na vladni strani, videli, da bo vlada poražena, so pričeli bežati naravnost k vstašem ter jim pomagali v borbi proti vladnim četam, ki so se po kratkih krvavih bojih morale predati. Ker so bile vse telefonske in brezžarne zveze po-

trgane, ni nihče vedel, kje se nahaja predsednik vlade s svojimi ministri. V tem oziru si vesti precej nasprotujejo. Nekateri trdijo, da je predsednik republike ujet, predsednik vlade pa ubit, medtem ko so ostali člani vlade zaprti. Šele pozneje se je posrečilo zvedeti, da se je predsednik republike Ajali posrečilo pobežati iz Asuntiona, še preden so uporniki premagali vladne čete.

Takoj po krvavih bojih je bila sestavljena nova vlada, ki je izdala na narod proglas, da zahteva red in mir, ker hoče popraviti vse krivice, ki jih je storila prejšnja vlada. Novo vlado je sestavil polkovnik Franco, znan iz bojev Gran Chaco.

KATOLIŠKA CERKEV

s Drobiz. V Pietersburdu v Transvalu v Afriki je postal žrtev plamenov lepi zavod usmiljenih bratov iz Genta. Požar je nastal radi kratkega stika. — Papež Pij XI. je odkloval predsednika republike Liberije v Afriki z redom sv. Gregorija Velikega, ker je večkrat ščitil katoliške misijone v svoji deželi. — Ker je imel film o 26 japonskih mučencih tako odlične uspehe, so na japonskem pred kratkim dovršili drug katoliški film o Kristusu, z naslovom »Kraljevstvo kraljev«. Izšlo je film sicer neko trgovsko filmsko podjetje, a po navodilih in pod nadzorstvom misijonarjev, tako da je v vsakem oziru neoporečen. Film so že predvajali in je napravil tudi na pogane velik vtis. — Neka japonska

šintoistična ločina goji izredno čudno češčenje. Vsako leto priredi praznik starih klobukov. Ob tem prazniku znosijo vse stare klobuke v svetišče in jih počaste s posebnimi obredi. Tokijska školska mladina priredi podoben praznik svojim polomljenim in nerabnim igračem. Kako daleč zaide človek brez Razodetja! — Apostolski vikarijat Yukon v severni Kanadi je zadel težka izguba. Utonil je goreči misijonar oblat p. Allard. Potoval je namreč v čolnu s svojim škofom po neki reki. Na nekem mestu, kjer je reka posebno ozka in deroča, je viselo čez reko drevo, ki je misijonarja posnelo iz čolna. Škof, ki je sedel v sprednjem delu čolna, je šele pozneje zapazil, da tovariša ni v čolnu, a pomagati ni mogel nič. Moral se je prepustiti močnemu vodnemu toku, ki ga je po nekaj kilometrih divje vožnje vrgel na breg. Tam je moral čakati skoro dva dni, da so mu prihiteli Indijanci na pomoč. Truplo utopljenega misijonarja so našli Indijanci po dvatrednem iskanju.

ITALIJA

s To in ono. Tečaje srbo-hrvatskega jezika so otvorili te dni v Pulju. Dokaz, kako močan in neizkorenljiv je jugoslovanski živelj v Istri in v Primorju sploh. — Tržaški grad prenavljajo. Tja hočejo spraviti orožje iz muzeja za zgodovino in umetnost ter bodo uredili tudi sobo iz srednjega veka. — Trimotorno letalo, ki opravlja redno poštno službo med Trstom in Zadrom, je zadelo v veliki bronasti kip sv. Evfemije, ki se nahaja na vrhu zvonika katedrale v Rovinju, ki se nahaja v veliki višini tik morja. Letalo je strmoglavilo v morje, pri čemer je bil ubit pilot in en potnik, trije drugi pa so bili ranjeni. — V puljskem okraju pri selu Miheleli sta zmrznili Marija Kirac in ajena 7-letna hčerka Ana. — Požar je izbruhnil v hiši Franceta Cingerle na Visokem pri Vitovljah v šempški občini.

NEMČIJA

s Samo deset mark lahko potrošijo. Okrog 300 nemških turistov je odpotovalo na kitajsko razstavo v London. Zanimivo je, da zaradi nemške vladne odredbe ne sme v Londonu nihče več potrošiti kot 10 mark. Zaradi tega so nemški turisti prisiljeni stanovati na nemški ladji, po mestu pa hodijo peš in ne kupijo ničesar.

s Novi udarec katoliški Cerkvi. Listi objavljajo uradno poročilo propagandnega ministrstva, po katerem je propagandni minister dr. Göbbels na podlagi obstoječih tiskovnih predpisov podvrget ves katoliški tisk brez izjeme predhodni cenzuri. Semkaj spadajo tudi škofovski listi, nadalje župnijski vestniki, ki so bili v Nemčiji zelo razširjeni. Tudi pastirski listi in druga uradna obvestila cerkvenih predstavnikov na vernike morajo biti predložena cenzuri, da se prepreči zlorabe, ki so se zadnje čase

BANKA BARUCH

II, Rue Auber, Paris (9^e)

Udpremite denar v lugoslaviljo na hitreje in po najboljšem dnevnem kurzu.

Vrati vse bančne poste enkratno.

Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čelovne račune. BRUXELLES: No 304-44 Bruxelles FRANKFURT: No 1117-91 Paris: HOLLANDIA: No 1158-66 Rotterdam: LUXEMBOURG: No 1158-66. Na zahtevo pošljemo brezplačno naše ček. nakaznice

vedno bolj pogosto dogajale. Predpis gre pa še mnogo dalje, ker ogroža sploh izhajanje teh izključno verskih spisov. Med tem, ko bodo školje še smeli izdajati — pod cenzuro — čisto verska in službena navodila, morajo vsi ostali izdajatelji verskih spisov vložiti prošnjo, da smejo še nadalje izhajati in je odvisno od ministrstva za propagando, če bo to dovoljenje izdalo, ali pa izhajanje prepovedalo.

AVSTRIJA

s Drobiz iz Korotana. Dne 1. in 2. marca bo kancler dr. Sušnik na Koroškem. Posetil bo kraje nad Dravo in v Rožu, bo lepo govoril in marsikaj — obljubil. — V Lipi pri Vrbi je pogorelo gospodarsko poslopje posestnika Reichmana p. d. Jesenika. — V St. Janžu v Rožu je umrl Piskarjev oče. — V Ličja vesi pri Pokrčah so zapustili solzno dolino Lipejev oče, v Streglah pa je umrl 67-letni užitar Alojzij Hribernik. — V Svinča vesi pri St. Tomažu je preminula 26-letna mlada gospodinja Morčinja. — V Loga vesi sta umrli: Marija Vovk in Katarina Kleber. — V Zg. Rutah je izdihnila Oraževa Katra. — V Vrbskem jezero je pri drsanju utonil 22-letni Valentin Dovjak iz Ribnice. — V Celovcu je umrl 79-letni Mihael Plasch, rodem iz Zilpolj.

ŠPANIJA

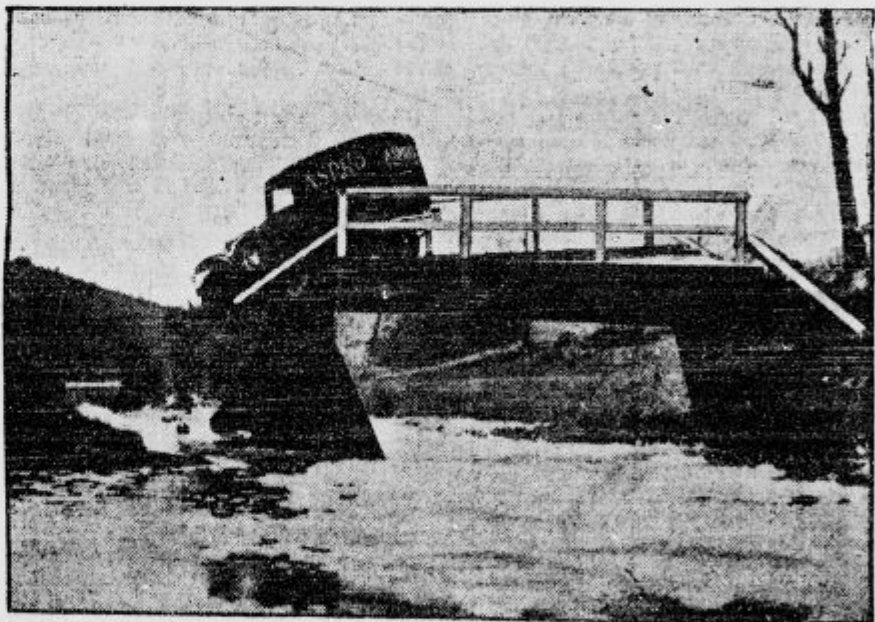
s Izid volitev v španski parlament je prinesel zmago levičarskim strankam, ki so skupno prejele 353 poslancev. Desničarji so si priborili 171 poslancev. Pri naknadnih volitvah bodo razdelili še 49 poslanskih mest, ki pa levičarskega uspeha ne morejo spremeniti. Med desničarji je tudi stranka z imenom »Ljudska akcija«, ki ji načeluje znani katoliški borilec Gil Robles. Priborila si je 104 glasove in je sama zase najmočnejša stranka v španskem parlamentu, ki ji po starem običaju pripada predsedništvo skupščine. Na ta običaj pa se levičarji, ki imajo trdno večino poslancev, najbrže ne bodo ozirali. Levičarji so praznovali svojo zmago s pobijanjem političnih nasprotnikov, s sežiganjem njih hiš in ropanjem po raznih prodajalnah. Tudi so se znesli nad katoličani in zažgali mnogo cerkva ter sramotili in mučili duhovščino, redovnike in redovnice. Španskega rdečarskega »demokratizma« se vesele tudi slovenski marksisti s svojo »Delavsko politiko«. Bog nas varuj takega »raja na zemlji«. Novo špansko vlado je sestavil Azana.

AMERIKA

s Prva amer. slovenska šolska sestra je umrla. V Jolietu je 18. jan. odšla k Gospodu po večno plačilo šolska sestra Ferdinanda Stalzer. Bila je prva in najstarejša ameriška slovenska šolska sestra, zakaj začela je poučevati mladino že leta 1895, ko je bila slovenska farna šola v Jolietu ustanovljena. Bodi ji ohranjen najblajši spomin! — V Butte Mont. je preminul 48-letni Anton Perne iz Trzina pri Domžalah. — V Braddocku Pa je umrla za pljučnico 54-letna Marija Znidaršič iz Planine na Notranjskem. — V Calumetu Mich so zaprl Marka Babiča. Je bil obsojen požiga lastne hiše z namenom, da dobi 4500 dolarjev zavarovalnine. — V Plainfield N. J. se je pri delu mrtev zgrudil na tla 59-letni Martin Ogorevc iz Malega Vrha pri Brezicah. — V Buenos Aires v Argentini je pri kopanju v morju utonil 30-letni Franc Košir. V Argentino je pri-

Gasilski avtomobili v ledu. V zadnjem velikem mrazu, ki je zajel Združene države Severne Amerike, so pri požarih gasilski avtomobili bili naposled obdani z debelim ledenim oklepom. Na ta način je vsako gašenje postalo nemogoče.

Veliko srečo v nesreči je doživel avtomobilist v okolici Melbourn v Avstraliji. V svojem avtomobilu je hotel čez most, ki je bil že prilično slab. Sredi mosta pa je nenadoma zgrmel prvi in zadnji del mosta v vodo. Prva kolesa so bila že v zraku, a vožer je bil tako priseben, da je hitro ustavil avtomobil in si tako rešil življenje.

šel pred štirimi leti in zapušča tam dva brata in zaročenko. — V Stattonu Il. so položili v grob 63-letna Franca Perviška iz Zagorja ob Savi.

DROBNE NOVICE

45 milijonov švicarskih frankov bo veljala nova palača Zveze narodov v švicarski Zenevi. 4 milijone vreč kave se mora uničiti, je sklenil brazilski »Narodni zavod za kavo«. 275 litrov mleka pride letno na eno osebo v Švici. 500 vrst različnih poštnih znam je dala v promet od leta 1917 sovjetska Rusija

20.000 m je dolg simplonski predor. 116.000 avtomobilov je sedaj na Češko-slovaškem.

Pri volitvah na Japonskem je zmagala vladna stranka Seito.

Dvotirno sibirsko železniško progo hočejo sovjeti na Daljnem vzhodu razširiti v trotirno.

Močna gripa se je pojavila med nekaterimi vojaškimi posadkami v Franciji.

Umrli je Mussolinijeva snaha, žena pokojnega Arnalda Mussolinija.

35 oseb je umrlo zaradi zadnjega mraza v Italiji.

Stroge kazni za pivec in kadilce pod 16 let imajo na Saksonske.

Mladenko je ljubezen predramila v neko novo čudovito življenje, ki je zacvelo pred njo prelesto in tajinsveno, polno sladkega upanja in tihe sreče ter skrivnostnega hrepenenja, v katerem je sanjala najvišjo lepoto in lepoto

sojiznica v Bohinjski Bistrici, je bil prvi njen načelnik, kar s predsedkom nekaj let ostal do svoje smrti. Vseskozi je bil naročnik »Domoljuba« in verskih listov. Vedno je bil odločen pristaša naše stranke. Zapušča ženo, sina in hčerko. Sin Alojzij je starešina finančne kontrole na Bledu, hčerka je poročena v Belgradu. Obilna udeležba ljudstva pri pogrebu nam je pokazala, kako priljubljen in spoštovan je bil pokojnik. Ohranimo mu časten spomin, zalujočim naše iskreno sožalje.

Dobrepolje. Tri nove sejme je dovolila banska uprava občini Videm-Dobrepolje. S tem je zelo ustrezno želji prodajalcev in kupcev. Sejmi bodo 10. februarja, 3. marca in 10. oktobra. Prvo leto je dogon živali prost vsake vstopnine. Prodajalci in kupci zabljeni!

Medvode. Naši nasprotniki »delujejo«. Svoje delovanje kažejo na ta način, da trgajo letake našega društva s plotov in plakatnih desk. So pač učenci, ki so se vrgli po svojih učiteljih. Upamo, da se poboljšajo! — Regulacija Save je kar obstala. Sava pa je hoče po svojih poth. Lepega dne bomo mogli zagledati uboga odbijaka sredi Save, odkoder se bosta režala na obe strani. Odgovorne oblasti naj se zgamejo, ker je v nevarnosti lahko cesta in železnica.

Mekine. Po skoro 34 letnem službovanju nas je te dni zapustil šolski upravitelj gosp. Ivan Primožič in odšel na svoje novo mesto pri D. M. v Polju. V teh letih — zlasti prejšnje čase — se je mnogo udeleževal tudi na prosvetnem polju, posebno s poučevanjem petja; veliko se je tudi prizadeval za umno sadjerejo. Na njegovo mesto je prišel gosp. Janjo Malešič s svojo soprogo Pavlo, ki hosta oba tukaj poučevala in kličemo obema: dobrodošla pri nas! Vsem pa želimo na njihovih mestih mnogo uspeha in blagoslova. — Prosvetno društvo je 16. februarja vprizorilo veseligrro »Lanes bomo tiči« igra se je končala s trojno poroko oziroma zaroko, kakor da bi to »pomenilo«, ker teden kasneje so se v tukajšnji cerkvi res na en dan poročili trije pari. Da bi bili srečni!

Litija ob Savi. Da naša dekleta res žele poštene in koristne nadaljnje izobrazbe, nam je najlepši dokaz 3 mesečni kmetkogospodinjski tečaj, ki se je začel v Litiji 1. decembra lani in se bo zaključil 29. februarja. V teku 10 let smo imeli v Litiji tri gospodinjске tečaje. Prvega leta 1925 in letošnjega je vodila gospa Odlazek Minka, ki je lahko pomorna na svoje delo. Tečaj je priredila banska upra-

va. K stroškom je prispevala banska uprava in okrajni kmetijski odbor v Litiji. Litijški krajevni šolski odbor je dal brezplačno na razpolago kuhinjo, predavalnico in druge pritukline, kakor tudi razsvetljavo. S predavanji so tudi pomagali gg. dr. Ukmar Polde, referent Šustersič Franc in nadučitelj Rostohar Drago. Ob zaključku tečaja priučitelj Rostohar Drago, dne 1. marca v litijški narode dekleta v nedeljo, dne 1. marca v litijški narodni šoli razstavo kuharskih izdelkov, obleke, prila in še mnogo praktičnih gospodinjinskih izdelkov.

Sv. Primož na Pohorju. V rani mladosti 13. let je zatisnila svoje žive oči Stelka Ferk, po dom. Pristovnikova, hčerka cerkvenega ključarja Ivana Ferka. Poleg šolske mladine jo je spremljalo na zadnji poti veliko naših faranov, odraslih in mladih. Ob grobu sta spregovorila v slovo gg. župnik in župan. Bridko je bilo pri srcu vsem, solznih oči smo se poslavljali. Zakaj Stelka je bila deklica, ki jo je vzljubil vsak, ki jo je poznal. Nad vse lepega vedenja, pobožna, vzorna doma in v šoli. Z Bogom Stelka! Raduj se v nebesih pri Bogu, ki si ga znala že tako vzljubiti na zemlji. — V dolgem predpustu so se odločili tudi pri nas trije pari za zakonsko zvezo. Lani celo leto ni bilo poroke. — Vsem novim zakoncem dosti sreče in zadovoljnosti!

† V Mostah v Ljubljani je v 78. letu starosti umrla dobra in zgledna žena g. Helen Hočevar. Bila je mati 11 otrok, od katerih žive še tri hčerke, ki so vse preskrbljene. Bila je res dobra in skrbna mati svojim otrokom, zaven pa velika dobitnica revežem ki jim je ob vsaki priliki pomagala, dokler ji je bilo mogoče. Bila je članica vseh katoliških organizacij, podpirala je dobro časopisje in bila posebno vneta za misijone. Kako je bila priljubljena, je pokazal izredno dolg pogreb. Zastopani so bili gasilci, pevsko in prosvetno društvo, Elizabetina in Vincencijeva konferenca. Skoraj ni hiše v Mostah, ki ne bi bila zastopana pri pogrebu. Bog bodi rajnici bogat plačnik! Zalujočim naše iskreno sožalje!

Lep jubilej. — Pri Sv. Lovrencu na Poh. je obhajala te dni svoj 70. rojstni dan znana in spoštovana gospa Marija Skače. Rodila se je 26. februarja leta 1866 leta 1890 se je poročila z že pokojnim Francem Skačejem. Z rajnim Skačejem sta dolga leta vodila dobro znano gostilno. Njun zakon je Bog blagoslovil s 15 otroki, od katerih jih še 11 živi. V krščanskem duhu je vzgojila vse svoje otroke in jim pripravila srečno pot v življenje. Bridke ure je preživela, ko je v svetovni vojni imela pet sinov. Bog pa je njene vroče molitve in prošnje uslišal in ji vse vrnil žive in nepohabljenе. Velika žalost pa jo je zadela, ko ji je lani najmlajši sin utonil v morju. Za siromake je imela vedno odprto srce in roko.

Bog daj zgledni mamici še mnogo srečnih in zadovoljnih dni!

Videm ob Savi. Nepričakovano je iztrgala smrt iz naše srede gospo Terezijo Radej, ki je imela svoj lepi dom v vinorodnem Semicu. Preteklo nedeljo se je kot članica apostolstva žen še udeležila skupnega sv. obhajila, par dni nato jo je zadela možganska kap in je v par urah podlegla, stara ne še 55 let. Z njo je odšla v večnost prava krščanska žena, ki je služila Bogu in svojemu bližnjemu. Bila je mati 11 otrok, ki je od njih še osem živih in se je ena od teh posvečila Bogu v samostanski tihoti. Kot prava krščanska gospodinja, ki je v najtežjih trenutkih življenja zajemala svojo moč iz presvete Evharistije, je tudi dejanski tufila, kar je bilo treba podneti dobro katoliško stvar. Njena hisa je že od nekdaj naročena na naše katoliške časopise. Veličastnega pogreba se je udeležila domala vsa župnija. Med žalno svečo mešo in prav tako na pokopališču je krasno prepeval domači cerkveni pevski zbor. Gospod defan ji je govoril zadnje slovo, pogrebi pa so se razšli v nemi tugi in s tiho željo, da bi nam neko potlaš se veliko tako dobrih, krščanskih mater.

Mettika. Gosp. Anton Starc, kletar v Vinški zadrgi je imenovan v banovinski službo za dnevnikařja pri okrajnem glavarstvu v Litiji. Cestilamo

Le prekmalu je postala zamišljena in blela. Ko je njena ljubezen trajala komaj nekaj mesecev, jo je že zaskrbelo. Strašno spoznanje se ji je vtihotalo v srce in težka skrb ji ni dala spati. Zagledala je pred seboj prepad, ki ga ni poznala, zdramila se je razočarana in bolešna. Govorila je s Tomažem in ga prosila, naj ji pove, kdaj se bosta poročila.

Hlapec se ji je nesramno smejal in jo zavrnil, da o takih stvareh sploh ne razmišlja, saj komaj sebe preživlja. Obikoma je odšla domov k materi, od katere se je kmalu vrnila še bolj zamišljena in zaskrbljena.

Tomaž je ostal stari. Bil je vesel in zasmehljiv kakor vedno. Ko mu je zapeljanka očitala brezskrbnost, je skomizgal z rameni, se zarežal in šel delat kakor bi se ne bilo ničesar zgodilo. Ni mu bilo mar, kaj bo zdekletom, ki se ga je jel poslej kar izogibati.

Uhožica je pričela vidno hirati. Postala je kakor venčena cvetka, ki mora poginiti pod močnimi sončnimi žarki. Neke nedelje se je spel odpravila k materi in je ostala pri nji.

Kmalu so začeli v Pečeh šepetati o Cilki in Tomažu dokler ni zvedel nekaj tudi oljar in čul, da ni med njima vse v redu. Ko je natančneje poizvedel česa jo dolže, je zarenčal in se jel očito potegovati za Cilkino čast.

Da se mu je Tomaž kar v obraz zarežal in ga nesramno vpričo vseh zavrnil:

»Kaj se boš repenčil, če pa je res!«
»Oljar se je pognal vanj kakor maček in ga z divjim zakletom kar podrl na tla ter besen pokleknil nanj hoteč se znositi nad njim.

Že so ga zgrabile krepke Tomaževe roke kakor primož in ga divje potisnile od sebe. Hlapec se je pognal kvisku razjarjen kakor zdijani bik se je zagnal proti Petru, ki bi mu bila slaba predla, če bi ne bil vslopil prav tedaj gospodar:

»Kaj vendar počneta? Pri meni se ne bo nihče pretenal, da vestal. Se tega se manjka.«

Hlapec je nekaj zagodrnjal in vlaknil roki v žep.

Oljar je takoj sledečo nedeljo šel obiskat Cilkinu mater, saj je bil prepričan, da je dekle samo bolno. Vprašal je staro kar naravnost in ji povedal, kako so ljudje hudobni ker Cilko dolže da je padla.

Zenica mu je vse povedala in mu prepadena položila, kako je nesrečna.

Cilke sploh ni bilo na spregled, zaman je oljar gledal okoli in oprezal, kje jo bo videl. Mladenka pač ni hotela Petra videti, bilo jo je sram.

In ko je odhajal, je bil ves resen in zamišljen. Šiskal je pesh, se jezil nad hlapcem, a ničesar ni mogel storiti, da bi rešil ubogo zapeljano mladenko, ki še vedno o njem ni marala nič slišati, saj se ga je ogibala tudi zdaj, ko je bila tako zelo nesrečna.

5.

V Mestu je bil tržni dan. Hlapec Tomaž je prišel na trg moko. Moško sedeč na vozu je čakal pred neko krčmo kjer se je preveč zagodzil med gnečo da voz ni mogel naprej. Kmet leran, njegov birmanski boter, je prav tedaj stopil iz krčme. Poklical ga je in pomenkovala sta se. Tomaž ni gledal okoli sebe. Tedaj se mu je začelo, da ga je v gneči nekdo sunil v hrbet. Ko se je okrenil, ni opazil nobenega znanca. Kmalu pa je začutil skelečo bolečino in spoznal, da je raven Vlaknil je roko skozi srcajo in jo slegnil na hrbet ter opazil, da je ves krvav.

»Zaklan sem!« je glasno zavpil.

Ljudje so se hitro razmaknili.

Medtem je bil oljar, ki ga je mimogrede skrivaj sunil, že daleč na živinskem trgu pod klancem. »Tomaž je danes nekdo z nožem sunil,« je pripovedoval mlinarski pomočnik Venceh domačim, ki so na trgu prodajali moko. Kmalu se je pripeljal Tomaž z vozom. Bil je blede in togoten, da so se mu oči kar bliskale. Zdravnik ga je ob-

vezal in mu ukazal, da mora ležati dva tedna, ker se ne ve kako globoko je rana.

»O če bi vedel, kdo me je, to bi mu posvetil,« je zadržal hlapec in se zvedavo ozrl v Petra, ki je odvezoval veliko vrečo moke in se zanj ni niti zmenil.

Venceh je skočil k niemu in mu vzel vohet: »S teboj poidem domov in se kmalu vrnem! Na klancu ni varno, slabo ti lahko pride in greš s konji vred po žluh!«

»To mi pač malo mar!« je mrmral hlapec, ki je bil še posebno jezen in ozlovoljen ker ni mogel z drugimi pečovskimi uslužbenci v krčmo, kamor so vedno zehajali po končanem seimu.

In tako so tudi ta dan po seimu odšli v gostilno, kjer se je tedaj šopiril oče župan, ki je bil vnet za vsako polegovščino, a če si je njega kdo privoščil, se mu je zameril za vse življenje.

Med pečovskimi je bil tudi Aleš. Sicer niso upali preveč pijačevati ker so se bali gospodarja in Aleš je bil tudi lanko vinjen ker mu je vino šlo rado v glavo, toda nekaj meric so si ga lahko privoščili, saj jim je gospodar sam to dovolil.

Nekdo je Aleša našunal, naj vpraša župana, kako je prodajal konje s ponarejenimi repi.

Fant si ni dal dvakrat reči. Z rokama v žemih se je predzno postavil pred župana, ga bedasto pogledal in se zarežal ter ga prav nedolžno pobaral:

»Župan, kako je bilo takrat? Pravijo, da ste napravili zares dobro kupčijo, ko ste prodali kar več konjev, ki ste jih nabrali in vas niso mnogo veljali ker so bili brez repov, a vi ste jim lepo ponaredili.«

Župan je prebledel. Skočil je kvisku kakor odbila žoga in peneč se od jeze je zahreščal:

»Ti bedak, ti nesramni pobolani me boš kar takega povpraševal! Tak mlečezobi smrkavec, ki nisi pisal ne zna, pa mi boš očital tisto nesrečno sramoto, ki je edina v mojem poštemen življenju!«

Zgrudil se je na klop in jadikoval:

in želimo vso srečo. — Gospod ban je razrešil kmetijskega referenta pri okrajnem glavarstvu v Metliki. — Ze par let je banovina dala v proračun po 20.000 Den za drevnino v Metliki in je ta denar vsako leto ostal neizčrpan. Zakaj, ali ni v Metliki prostora? Ali ni mogoče delavcev dobiti? Krivda leži drugod. — Gosp. minister dr. Krek je izpovedal vagon koruze za najbolj potrebne. Gospodu ministru najlepša hvala. Kaj pravi pregovor? »Bog lonaj stokrat pa še drugkrat?« — Čas za naročanje mohorskih knjiž gre h kraju. lanske leto je bilo v Metliki naročnikov 126, čeprav nas ni v imeniku. Vabimo vse dobre župljane, naj se prijavijo za naročnike. — Casopise se je letos dobro razširilo v naši župniji. »Domoljub« je narasel za 100 novih naročnikov in tudi »Slovenski dom« premeta v Metliki 35 naročnikov. Za zgled navedemo samo hišo gosp. Kremesca J., čevljarkega mojstra v Metliki, kamor prihaja 7 dnevnikov, to je dva »Slovenca« pet »Slovenskih domov«. Vsi pomočniki imajo vsak svoj dnevnik. Gosp. Kremesca najlepše priporočamo vsem našim naročnikom kot dobrega čevljarja. — Zaradi množinih tatvin in vlomov je odredilo okrajno glavarstvo vsake nočne straže po vseh vaseh.

Ribnica, Rešetarica zadruga je imela svoj izredni občni zbor, na katerem je načelnik poročal prav razveseljevalne uspehe. Vseled grde sleparije nekoga ponarejevalca uradnih listin, je namreč začela avstrijska oblast zelo natančno postopati z nasuni krošnjariji v Avstrijo. Ti in oni so bili kaznovani radi besedila novih licenc, ki so bile uvedene v letu 1932. V smislu sklepa obnega zbora je načelnik poskušal doseči pri okrajnem glavarstvu v Kočevju in pri banski upravi, da spet dobe veljavo prejšnje knjižice z nemškim besedilom, ki so nam zelo dobro služile. Pa vse zaman, ni se dalo proti predpisom osrednje vlade to doseči. Načelnik gosp. Skulj je pa šel v Belgrad, kjer je dosegel vse, da bomo spet nemoteno vršili svojo obrt v Avstriji, kamor nas gre iz ribniške doline 350 vsako leto krošnjarij. Občni zbor, ki je bil zelo dobro obiskan, je z glasnim odobravanjem izrekel skrbnemu in poštenemu načelniku gosp. Skulju našo zahvalo! — Z novimi kapricami smo veliko pridobili!

Turqueguieux-Marine, Francija. Ze dolgo časa se nisimo nič oglašili. O ne! treba misliti, da spimo spanje pravičnega. O ne! Gledamo se tako, da je zadnjič postalo nekaterim kar vroče. Dne 19. januarja je imelo Društvo jugoslovanskih rudarjev

svoj občni zbor. V odbor so bili izvoljeni z ogromno večino sami zavedni katoliški možje, katerih imena nam pričajo, da bodo delovali društvo v prid. Ko je bilo lani predlagano, da bi društvo delovalo kaj malega v podporo »Družbi sv. Rafaela v Ljubljani« ter za nabavo dobrih knjiž in časopisov, so bili nekateri člani zoper to, češ, škoda denarja za take reči. Letos so pa prav ti pri volitvah pogoreli. Tako smo se otresli onih, ki so ovirali razvoj društva na kulturnem polju. Pri volitvah društvenega odbora se je jasno pokazalo, da tudi delavec ceni dobre, zavedne, krščanske možje. Društvo je lani dobro napredovalo. Bilo je več gledaliških prireditev, nekaj tekem v kroganju ter drugih prireditev. Društvo je imelo v preteklem letu bolj malo dohodkov pa veliko stroškov, vendar je društvena blagajna obogatela za par stotakov. — Zadnjič čas se je osnovala neka »Zveza jugoslovanskih društev«, h kateri pa naše društvo še ni pristopilo. Bomo najprej videli, kako se bo ta »zveza« obnesla. — Drugače nam tebe življenje po starem tiru, bolj slabo kot dobro, vendar hvala Bogu, da je še tako. Dela je še dovolj, zaslužek pa bolj majhen. Tudi dovoljenje za bivanje v Franciji so večinoma vsi dobili, tako smo za enkrat rešeni skrbi in je konec neumestnemu govorjenju in ugihanju.

NAZNANILA

n Varno, naložite svoj denar pri »Hranilnici Kmečkih občin« v Ljubljani, Miklošičeva c. 19, v palači Vzajemne zavarovalnice. Ček račun 10.545. Hranilnice vloge na knjižice stalno razpoložljive, sprejema in jih obrestuje najugodnejše. Večje stalne vloge z odgovorjo po dogovoru. — Zavod je puplaro varen, ker jamči zanj 16 veljih kmečkih občin z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo ter je stalno pod nadzorstvom kr. bankega komisarja. — Uradne ure za stranke so od 8 do 12 popoldne.

n Dub. — vaje za žene bodo od 17. marca do 21. marca. V postnem času, pod varstvom sv. Jožefa, zavetnika družinskega življenja si v duhovnih vajah uredite svoje življenje in naberite novih moči, ki vam jih je Bog dal v vaših družinah. Pridite! Takoj se prijavite! — Za dekleta bodo duhovne vaje od 24. do 28. marca. Ze danes pišite dopisnico na naslov: Dom Brezmadežne, Mala Loka pri Ihanu. p. Domžole.

Mucija je bila sedaj na vrtu, v čigar sredini je bilo videti v temnem nočnem ozadju obrise velike barake. Iz nje je prihajalo stoglasno tiho petje, kar je dajalo neoblikovanemu poslopju nekaj skrivnostnega.

Mucija je potegnila kapuce od plašča globoko na čelo in vstopila — gladijator pred njo. Minut in drugi gladijator za njo — v lopo in obetala pri steni blizu vhoda. Nihče se ni zmenil za njo. Neopaženo se je lahko ozirala. Skrivnostna množica je klečala na tleh in pela pesem, ki je zvenela poganki popolnoma tuje po napevu in besedilu.

Tudi vse drugo je — za Mucijo neljubo iznenadenje. Rimska plemkinja, navajena na marmornate stene poganskega templja, na polzane kipe, svojih bogov, na veličastne vrste stebrov, na kraljevo obleko svečnikov — se je počutila neprijetno, da celo užaljeno v revni notranjščini lesene lope z umazaniam stropom, praznimi stenami, s tramovjem in stresnimi razpokami nad njeno glavo. Takega poslopja ni še nikdar videla in najmanj si je mislila, da bi bilo to svetišče božje. Jupiter na Kapitolu je imel drugačno prestolico, templji ostalih stanovalec Olimpa so vse drugače vplivali na čustva. Nevidni Bog kristjanov — kak plebejec je moral to biti!

In res je videla Mucija pri odprtem vходу poleg sebe vstopati samo revne postave: rokodelce, sužnje, navadne vojake, gladijatorje, kramarje, slabotne starčke, sirotne žene z bledimi in suhim otroci. Revni obrazi od teže življenja upognjene postave, ravšeni, gola beda, obupnost, siromaštvo vseh vrst, ki je napolnjevalo lopo in ležalo pred Bogom, čigar češčenje je prepovedal vladar in senat — ta pogled ni mogel pridobiti Mucijo za »orientalsko praznovanje«.

Mucija ni imela prezirljivega ponosa Tulijske. Vzgojena od grškega stojika je bila

Iz naših društev

Sv. Jakob ob Savi V nedeljo, dne 9. februarja smo priredili v veliko zadovoljnost občinstva, igro »Reveč Andrejček«. Igra se bo ponovila 1. marca ob 3 popoldne. — Novo igro »Črna žena« bomo igrali 15. marca. — Za binkosne praznike bo skupni članski izlet z avtobusom na Sv. Višarje, Sv. Goro, Gorico in Trst. Kdor se pomeni želi izleta udeležiti, naj si poišče informacije pri odbornikih.

Srednja vas v Bobinju. Na pustno nedeljo popoldne smo doživeli par prijetnih uric. Zbrali smo se h koncertu, ki ga je priredil naš mladi fantovski zbor, ki deluje kot odsek tukajšnjega prosvetnega društva »Savica«. Res je nekaj posebnega slišati pesem iz 50 mladih grl, kolikor jih šteje naš fantovski zbor. Škoda, da nimamo kakve večje dvorane, kjer bi zbor prišel bolj do veljave. Poslušalci nikakor niso bili razočarani v svojem pričakovanju. Želimo, da bi zbor še nadalje vztrajal na poti, ki si jo je začrtal, v veselje in ponos naše doline. — Zbor poštvalno in spretno vodi tukajšnji domačin, absolvent orglarske šole g. Janez Grm.

Videm ob Savi. Naši mladi se bodo v nedeljo, dne 1. marca zopet postavili. Popoldne po večernih bodo v domači prosvetni dvorani vprizorili »Repoteva«, čarobno burko v petih dejanjih.

Medvode. Dne 1. in 8. marca ob 3 popoldne bodo igrali v Prosvetnem domu vojno dramo: »Živ pokopanc«.

Abstinent. Orožnik je ustavljal pljance, ki se je gugal po cesti in oviral promet: »Kaj delate tukaj?« — »Borim se proti alkoholu.«

Drzni fantilinek. Stric ustavi malega nečaka, ki je skrivaj kadil cigareto: »Ali te ni sram, fante, da postopaš naokoli z cigareto v ustih?« — »Kam pa naj jo sicer v takemu, stric?«

Dvonosno. Debelušen živinozdravnik je prišel h kmetu cepit prašiče. Hlevce je bil nizek, komaj je zamogel gospod vanj in pri tem je grdo godrnjal. Pa meni zviti kmetiček: »Kaj hočem, hlevce ni pripravljen za velike svinje.«

Dobesedno je ubogal. »Slišite doktor, zadnjič pa ste mi presneto dobro svetovali.« — Zdravnik: »Zakaj? Neročijo sem vam, naj hodite s kokošmi spat, to vam podaljša življenje.« — »Saj sem ubogal. Pa bi morali slišati revsanje moje stare, ko sem v nedeljo legel z dvema kokljama v posteljo.«

T. Jeske-Choiński:

Ugašajoče sonce

(Prevedel Vinko Lovšin.)

(Nadaljevanje.)

Da takoj izvede ukaz svoje gospodarice, se je lahno priljuzal sobi Mucije Kornelije in brez kuma malo odstranil zaveso pri njenih vratih. Slabotna svetloba nočne svetilke je razsvetljevala notranjščino zadostno, da je bilo mogoče videti, da ni živoga bitja notri. Varno se je plazil ob stenah hodnika in povsod pazljivo prisluškoval, in da bi našel Mucijo je preiskoval celo hišo.

Slednjič je šel na vrt; a tudi tu je opazoval in prisluškoval zastoj.

Mucija je trenotek prej zapustila hišo v spremstvu svoje Minut in dveh germanskih gladijatorjev, katerih eden je šel naprej z bakljjo, drugi pa je sledil z golim mečem. Zavita v temen plašč, je hitela po stranskih ulicah k Flaminijskim vratim. Onstran vrat zunaj mesta je okrenila na levo proti obrežju Tibere.

Mucijina skupina ni bila edina. Od vseh strani so prihajali v gruči in posamezni ljudje, ki so šli v isti smeri. Okolica je bila vedno bolj pusta in siromašna. Samo tu in tam je brlela sredi malih vrtov luč. Od daleč se je slišalo šumenje Tibere, da je še ojačala nočno tišino vse okrog.

Dalje kot eno uro je hodila Mucija, ko je gladijator, ki je nosil bakljo, obstal pred vratmi in trikrat potrkal. Linica se je odprla in polglasno je bilo slišati glas. Gladijator se je pokrivil, zašepetal nekaj besedi in kimalo so se vrata odprla.

popolnoma zadovoljna z milim načinoma vladanja Marka Avrelija, ki se je zazemal celo za sužnje. Tudi ona ni s svojimi kruto ravnala in je bila bolj nagnjena k popustljivosti, kot atrogemu izvrševanju svojih pravic. Toda to je bil samo izliv dobrega srca, ki je našlo svoje zadoščenje in zadovoljstvo v tem, da se izkaže napram slabšem dobrohotno. Da bi ji bil pa v verigah rojen suženj enak, tega pa hči in vnučinja tribunov, pretorjev in konzulov ni nikdar mislila. Lepo je pristojalo pletakinji, da se je izkazovala milostno. Toda milost in dolžnost, popustljivost in enakost, to so bile popolnoma različne stvari.

Tako se je čutila Mucija v začetku užaljeno ob pogledu na bedo in na nepristransko vedenje v krščanski skupščini. Polagoma pa se je že znašla v svojem položaju. Prevdarjala je. Odtujena državni veri je začela od blizu spoznavati orega novega Boga, proti kateremu je slišala toliko ugovorov. Filozofi znajo samo sramotiti orientalsko praznovanje. Oblasti so jo neusmiljeno preganjale kot državi nevarno, za njene spoznavalce pa so uporabljali najbolj izbrane muke. Ljudstvo jo je delalo krivo za vse ndare, ki so zadeli Rim — njeni spoznavalci pa so črpali iz nje preziranje proti preganjanju in smrti. Mucija je na lastne oči videla, kako so šle žene neustrušeno v amfiteatr v krepilje in zobovje divjih zverin. Starčki so umirali na križu, ne da bi dali kak glas bolečin od sebe, otroci so se smehljaje izročili vsem mukam.

Bog, ki vlija tako junaštvo in zamori hrepenenje po življenju, mora biti vendar mogočen Bog. Ta od ene strani tako preganjani in zasmejavani, od druge strani tako prisrčno in stanovitno češčenje Bog je imel nekaj privlačnega za dušo plemkinje, za dedinjo junaštva in poštenega duha mno-

Varujmo slovensko kmečko družino

Slovenci smo pretežno kmečki narod in vava Bogu, da je tako. Če ne bi bili, nas najbrž ne bi šteli več k narodom, ampak bi bili že med ostanki narodov, ki izumirajo. Zato varujmo našo slovensko, posebno kmečko družino. To je naša največja moč. Trdnjava je vere, narodnosti in socialne pravičnosti. Slovenski narod dolguje svoj obstanek najbolj kmečki družini, kajti naša mesta so bila dolgo časa tuja in slaba opora slovenski narodni ideji. Sinovi s kmetov, izšolani v tujem jeziku, so zanetili šele ogenj slovenskega duha v mestih, na kmetih so pa na obilni žerjavici sloven. narodnosti zakurili velike kresove.

Kmečke družine so torej rešile pri nas narod kot tak. Vse dobro je prišlo od teh. To ne smemo nikdar pozabiti. Ko so se mesta narodno probudila in poživila, so seveda vplivala vsled agilnosti, ki je meščanom bolj svojska kot kmetom, na okolico dobro ali slabo, kakršno se je sejalo seme. In v novejših časih, ko so se večkrat zbirali črni oblaki nad našim narodom, je vzdržala najbolj naša podeželska družina v stari šoli preizkušena in po praktičnem krščanstvu utrjena. Naša družinska trdnost nas je reševala do sedaj versko, narodno in gospodarsko. Zato čast slav. kmečki družini! Varujmo jo v starem duhu in bitnosti, le boljše obleko ji času primerno preskrbimo.

Kaj pa je naše družine v preteklosti tako spopolnjevalo? Ne pretiravamo, če pripišemo velike zasluge družbi sv. Mohorja. Od malega drevesca je zrastle Mohorjeva družba v velikansko steblo, katero razprostira svoje veje povsod, kjer bivajo slovenske družine. Neko skrivnostno vzgojno samozavest je sejala Mohorjeva družba v naših družinah, česar se

večkrat še zavedale niso. Postale so notranje versko in narodno zavedne in prepričane! Hrvaški pesnik Frančišek M. Kačič je s svojimi narodnimi pesmami, katere so družine čitale in pele na ognjiščih, prebudil in vzdrževal narodno zavestne Primorce in Dalmatince. Slavni tržaški škof Jurij Dobrila je z molitvenikom »Oče budi volja tvoja« rešil hrvaško narodnost v Istri. Tudi ta knjiga se je v začetku skoraj najbolj rabila družinsko, da je eden čital, drugi pa so le poslušali. Sol ni bilo, zato je večkrat en sam čitatec služil celi vasi. Ta knjiga je doživela že dvajset izdaj in je še danes našim rojakom v Italiji najbolj cenjen molitvenik.

Med Slovenci je pa to plemenito kulturno delovanje z obširnejšim programom izvrševala v podeželju Mohorjeva družba. To je bila prva splošna učilnica pri naših kmečkih družinah in je blagodejno vplivala v verskem, narodnem in gospodarsko-socialnem oziru. Starejše matere še pravijo: kako lepo je bilo, ko smo v zimskih večerih skupaj glasno brali Mohorjeve knjige! Škoda le, da si takrat niso s knjigami osnovali družinske knjižnice. Tako se je mnogo zlatega zrnja pogubilo, ki bi nam še v današnjih časih nujno rabilo.

Mohorjeva družba je pa še posebno zaslužna z družinske strani, ker je več kot pol stoletja vzdrževala naše družine tesno v skupnosti na domači grudi. Bila je ustanovljena ne v središču Slovenije, ampak v ponemčenem Celovcu, kjer je bila prva slovenska vladarska kneževina. Moh. družba je bila tudi prva kulturno zedinjena Slovenija, ki je rešila narod v najhujših časih, ko je ponemčevalni sovrag pričakoval popolne zmage. Nad vse je zaslužna za slovenski narod!

In kljub temu je v današnjih časih nekaj

slovenskih sinov, ki so jo zavrgli. Ti so osnovali in saujejo konkurenčne družbe, ki so idejno protivne Moh. družbi. Za časa nemške knute so jo preganjali tujerodeci, sedaj to delajo lastni sinovi v zahvalo, da je rešila narodo njihove očete.

Kaj naj pa hočejo nadomestiti? Kaj boljšega ne, le slabše. To pa ne maramo. Naj ostanejo naše kmečke družine neokužene od prevratnih novodobnih nauk, kakršne širi večinoma novodobni tisk. Marksisti so marsikje družine že zelo zrahijali.

Mohor. družba je glede udov nazadovala. Nimamo več vseh starih ognjišč. Res je, da nam je veliko število naročnikov vzela Rapsalska nesreča, deloma tudi kriza, kljub temu bi se morala Moh. družba ponasati z večjo armado! Skrbimo, da to popravimo. To je naša narodna in krščanska dolžnost. Zdej je ravno čas za to, ko poverjeniki zbirajo članarino za tekoče leto. Na ta način bomo z dobrim berilom podpirali naše družine. Prav važna je ta naloga za naša prosvetna društva in za KA, ki naj bi posebno vplivala v družinah za poživljenje glasnega čitanja Mohorjevih knjig, v prvi vrsti onih poučne vsebine, ker se to v novejšem času zelo opušta.

»Gruda umirac« je naslov lepi povesti francoskega pisatelja René Bazina. Silno je poučna in kmečka mladina bi jo morala pazljivo prebrati. »Gruda umirac« že tudi pri nas. Omalovažuje se poljedelstvo in daje se prednost industrijskemu delu. Vendar to ni pravilno. Poljedelstvo je prvo, ker je naravno, industrija je pa bolj umetnost ter po svoji bitnosti vedno nekaj protivnega in kvarnega kmečkemu stanu kot takemu. Skušnja to potrjuje. V industrijskih okoliših povsod peša in prepada poljedelstvo, če ni to na visoki stopnji razvika, kar žalibog pri nas še ni. Pogledimo naše vasi, kako so marsikje že zane-marjene. Ni čudno, če sinovi posestnikov

gih rodov, za čuvstvo, kateremu niso bile tuje ponosne misli in močni občutki.

Izmed olimpijskih bogov, ki so stanovali v mnogih templjih in so na tisoč oltarjih po celi državi sprejemali daritve, ni vzbujal nobeden tako strastne ljubezni. Nihče ni dal zaupje svojega življenja in njihovi templji so bili celo o praznikih prazni, kljub opominom njihovih svečnikov. V sanem Rimu so se udeleževali bogoslužja navadno samo vladajoči krogi z vladarjem Markom Avrelijem na čelu in tudi o teh dostojanstvenikih je vedela Mucija, da so šli brez vere v srečo in brez pobožne molitve na ustneah pred obličje Jupitra, Marte, Dijane in Venere. Njihova pobožnost je bila zgolj zunanjia in niso častili bogov, ampak se držali navad, katerim se mora svetovno mesto zahvaliti za svojo veličino — v prepričanju, da se bo brez podlage teh sporočil zrušilo državno poslopje. Vera njihovih prednikov je bila za izobražene Rimljane samo še politična religija.

Vse drugače je bilo s krščanskim Bogom. Zaradi njega so pretrpeli njegovi spoznavalci tako strašne muke, da bi del teh muk, ako bi bile v službi velikega Rima prestane, proslavili imena junakov. Ves svet je slavil še vedno bajno ime Mucija Scevole, ki je vtiaknil eno svojih rok v ogenj. Kristjani so pa umirali veselo smrti v ognju, čeprav je zadostovala le beseda preklica, ali zrnje kadila, da se je kdo mogel rešiti smrti. Tičala je v njihovem zaničevanju in preziranju praznoverja moč, ki je bila močnejša, kot navezanost na življenje in njegovo bogastvo. Kar so kristjani izgubili s smrtjo je bilo nekaj manj vrednega, kakor kar so dobili!

Kje je tu ta Bog, ki to povzroča? Kje njegova podoba? se je vpraševala Mucija in njeno oko je šlo po celi lopi do drugega konca, kjer je uzrla navadno mizo in na njej nekaj enostavnih sved, tako črno stvar, s po-

dobi križa, čigar pomena ni razumela. Neza-dovoljno je begal njen pogled okrog in zopet se je uveljavil v njej njen prvi utis: videla je samo siromaštvo nakopičeno na siromaštvu. Po pravici, tako je rekla na tihem, so se spotikali filozofi nad tem, da se je rodil Bog kristjanov v revščini. Bil je samo za siromašno ljudstvo.

Toda ne! Mucijine oči, ki so begale po glavah klečeč množice, so naenkrat začudenja zažarele. Saj tu je Metela, plemkinja kot ona! Ena redkih rimskih matron starih navad, zvesta žena, vzorna mati, varčna in vendar radodarna gospodinja. Nedaleč od Metele, poleg omare, ki je stala pred razsvetljeno mizo, kleči Domitila. Poleg nje slavni Hortenzij, ki je bil pred nekaj leti slaven konzul — tudi Ruf, legijski tribun, in Flaminij, propretor, so klečali sredi med sužnji!

Vedno bolj začudena, a tudi vedno pazljivejša motreča, je štela Mucija petdeset oseb, ki so zavzemali v mestu odlična mesta ali so pripadali slavnim rodovinom. Civilni uradniki in poveljniki vojske so se zgrubili v množici navzočih nižjega stanu ne me-neč se za njihovo siromaštvo.

Celo učenjaki so častili zaničevanega Boga — ker ravnokar je vstopil v lopo Minucij Feliks, slaven učenjak in retor, izvrsten pisatelj, katerega je poznala Mucija iz njegovih polemičnih spisov in iz Forumu, kjer je večkrat nastopil kakor govornik. Vsi pravniki so se s priznanjem izražali o njegovem znanju in zmožnostih. Torej ni bil Bog kristjanov samo predsodek revnih in neizobraženih ljudi.

Navzočnost osebe njenega stanu so globoko vplivale na Mucijo. Kjer so bile tako spoštovane žene kot Metela in Domitila, je mogla biti tudi ona. Sedaj se je začela zanimati za pobožnost. Večkrat je že štela in

brala v Frontovih spisih, da časte kristjani oslovsko glavo in se samo zato zbirajo ponoči na oddaljenih mestih, da bi skрили svoje podle strasti pred očmi pravstvene policije. Oslovsko glavo ni Mucija tu nikjer videla in pobožno klečeča množica ni kazala najmanjše sledi o kakih razbrzdanosti ali pohotnosti. Pela je himno, ki je spominjala na nagrobno. Mnogo navzočih si je brisalo solze, se trkalo na prsi in tu in tam je slišala Mucija besede: »Bog bodi milostljiv, meni ubogemu grešniku!« ali njej dobro znani grški: »Kyrie eleison, Christe eleison!«

Mucija bi bila rada videla, kako se vede njena sužnja Mimut — in glej: pred svojimi nogami ni ugledala samo Mimut, ampak tudi oba germanska gladijatorja, ki so klečali zatopljeni v pobožno molitev. Nedaleč je klečalo nekaj sužnjev iz uglednih hiš, kar so pričale dragocene vezene tunike. Eden teh se je z glavo naslanjal na steno. Z dvignjenimi očmi in polodprtimi ustni je ždel v kotu tako skrušeno in steno, kot bi hotel telesno izginiti, da vsplava duhovno v višje kraje. Okrog usten je imel izraz globoke žalosti in tihe, pa zgrozorne tožbe. V očeh je sevalo za mukanje. Vsa, tako različno delujoča zunanost tega sužnja je močno vplivala na nežna čuvstva Mucije.

Kar je doslej videla, ji ni moglo razložiti moči neznanega Boga, tudi ne ponižna ljubezen njegovih častilcev. Kar je videla je bila samo pisano zbrana množica različnih stanov, katere je obhvalovala neznana in nerazumljiva misel. Sedaj pa, ob pogledu na tega sužnja je vstajala v Muciji razavetljajoča slutnja — žarek božje milosti je postajal v njeno srce.

Bilo ji je, kot bi v njenem duhovnem in telesnem očesu nastopila naenkrat izprememba. Sedaj je opazovala in razumela vse popolnoma drugače, kakor pred nekaj trenutki.

P I S A N O P O L J E

Liza Godčeva:

Na pepelnico

Pepelnica, postni dan!
V cerkev gre kristjan skesan.
Pred oltarjem sem molila,
skrušena se pepelila.

Ko pa vračam se domov
in uzrem domači krov,
kaj sem videla na strehi?
Ledce — grše kakor grehl!

Rekla sem, da bosta dva —
še preroka goljufa!
Trije vétric sol Tu ni krize!
Kdo zdaj ne zavida Lize?

Krvava dražba

Ono sredo se je podal sodni sluga vran-
skega sodišča Sedej v Dobrovlje, da bi prisot-
stvoval sodniški dražbi pri posestniku Mat-
ku p. d. Planinšku. Ko je prišel tja, je našel
tam zbranih že več ljudi, ki so prišli na draž-
bo. Tam so bili tudi trije fantje, katerih sodni
sluga ni poznal. In ti so začeli takoj po nje-
govem prihodu ljudi odganjati. Pri tem so
se posluževali debelih kolov. Sedej jih je
skušal pomiriti in ljudi pred napadalci obra-
niti. Toda so sedaj planili proti njemu. V
silobranu je potegnil svoj revolver in zakli-
cal, da bo streljal, ako napadalci takoj ne
odstopijo. Toda njeg. v poziv ni nič izdal.
Spržil je najprej dva strela v zrak. Medtem

trebno pa je dejstvo, da je knjiga tudi kot čtivo
— premišljevanje v tem tesnem postnem času silno
primerna. Kdor hoče zvesto doživljati čas Gospo-
dovega prihoda in se zato pusti v globino Njegovega
odrešenja, bo to delo z največjim pridom prebiral.

belko, je čakal, da je nastal popoln mir
med zbranimi in začel nato govoriti z moč-
nim blagodnečim in dobro razumljivim
glasom:

Preljubi bratje in sestre v Kristusu!

Znano vam je, da nas naši sovražniki de-
lajo odgovorne za vse nesreče, ki zadevajo
Rim. Ker je letos ne samo po celi Italiji,
ampak tudi v rodovitnem Egiptu zelo slaba
letina, zato grozi Rimu lakota. Ako pa go-
spodarji sveta trpijo, tedaj iščejo krivcev
med nedolžnimi. To vam povem, da boste
pripravljeni na novo preganjanje, ki nas
najbrže čaka. Svetujem vam, ne iščite pre-
hitro mučeniške smrti, ker vest Rima je za-
dosti zadolžena od naše krvi. Kdor pa bo od
Boga izbran za mučeniško palmo, naj moli
na zadnjo uro goreče, da mu podeli naš Go-
spod Jezus Kristus moč, da bo mogel pre-
nesti globo tega sveta. Kdor pa ne bi čutil
v sebi zadosti moči, da bi prestal trpljenje,
naj se zateče k podzemskim hodnikom, ali pa
v kake gorske votline, da ne bo v nevarnosti
za zveličanje svoje duše.

Obstal je in pogledal s svojim ognjevit-
im afrikanškim očesom po zbranih. Tudi
Mucija se je ozrla po svoji bližini, da bi vi-
dela, kak utis je napravila žalostna vest na
kristjane. Njei najbližje je stala Minut, ve-
selo se smehljajoč, oči zamaknjeno uprte na
govornika, kot bi ji bil naznanil nepričako-
vano srečo in oba gladijatorja poleg Minut
sta zrla tako resno in odločno, kot bi hote-
la takoj nato nastopiti v areni. Sredi slo-
vesne tišine so usle enemu polglasno izgo-
vorjene besede: »Ava Jesu Christe, morituri
Te salutant.«

Mucija se je zdrznila. Ako so nastopili
borci v areni, so pozdravili cesarja z beseda-
mi: »Ave Caesar Imperator, morituri te salu-
tant.« »Zdravo Cesar, imperator, smrti po-
svečeni te pozdravljajo!« Tu pa sta sužnja

se mu je približal naglo eden izmed treh
napadalev in ga hotel z vso silo udariti s
kolom po glavi. Sodni sluga je naperil orožje
in sprožil. Strel je napadalca zadel blizu vra-
tu v ramo. Toda napadalec se za to ni zamenil
in se je zagnal v Sedeja z vzklikom: »Enega
sem že spravil, pa bom še tebe!« Sedaj je
sodni sluga v skrajni sili pomeril drugič in
zadel napadalca v prsi. Medtem pa sta ga
ostala dva napadalca hotela obkoliti, nakar
je Sedej zbežal. Napadalca sta ga dalje zasle-
dovala in metala za njim kamenje in druge
stvari. Ranjenca so odpeljali v celjsko bol-
nišnico, kjer se bori s smrtjo. Vso zadevo
sedaj preiskuje orožništvo.

Nočni napad pri Dobu

Anton Zore je 36 letni kmetski sin iz
Stegenj pri Moravčah. V vsej okolici je znan
kot spreten izdelovalec dobrih žitnih čistil-
nic. Ono soboto zvečer se je Zore ustavil s
kolesom v gostilni Viktorja Levea v Dobu pri
Domžalah. V gostilni se je spustil v pogovor
z dvema nevarnima moškima in še plačal
zanje nekaj pijače. Nato so šli vsi trije iz go-
stilne in krenili namesto proti Moravčam pro-
ti Dobu. Malo pred Dobom sta neznanca Zo-
reta napadla, ga vrgla po tleh ter ga suvala
z nožem v sedalo, da je imel 15 cm dolge
rane. Tudi 700 Din sta mu vzela. Težko
ranjen se je Zore vendarle priplazil v Dob
k neki hiši, kamor je prišel kmalu nato zdrav-
nik dr. Hečever, ki je Zoreta obvezal, nato
pa odredil njegov prevoz v bolnišnico. Orož-
niki so bili roparjem kaj kmalu na sledu.
Zaprl so 32 letnega delavca Matevža Oblaka
iz Polhovega grada in 33 letnega delavca

zamenjala ime božanstvenega cesarja z
imenom Jezusa Kristusa. Bilo je vse mirno,
kot bi ne bilo najmanjšega sledu o kakem
žaljenju, veličanstvu. Samo najbližnji so se
obrnil k gladijatorju in zdelo se je, da ga s
prikimavanjem blagrujejo. V Muciji je ra-
stalo spoštovanje do teh ljudi, ki so bili od
vseh najbolj zaničevani.

Govornik je nadaljeval:

»Kdor bo od Gospoda gospodov izbran za
palmo mučeništva, naj mu bo v tolažbo spo-
znanje nečimernosti vsega posvetnega ob-
uri grozne preizkušnje. Ne sme smrt strašiti
nas otroke trojednega, pravičnega Boga.
Strašno je samo za tiste, ki stavi vse svo-
je upanje na to zemsko življenje in njegovo
veselje. Kaj je to življenje za nas? Kratko
potovanje, en sam minljiv pogled v neizmer-
ni, brezmejni večnosti, boj za zadovoljitev
telesnih potreb in naslad; in sicer slab boj,
ako podleža naša bogovdarna duša telesu;
dober boj, ako naš razum in prosto volja
zmagata nad mesom, ki je k slabemu nag-
njeno.«

Mucija je poslušala. »Razum in prosta
volja,« duša in telo,« k slabemu nagnjeno
telo,« — tako je govoril visoko nobraženi
govornik sužnjevi! In ti so menda prav dobro
razumeli, kar je morala ona, visokoizobra-
žena dama šele razmišljati.

»Naši preganjalci zahtevajo, da darujemo
njihovim bogovom in častimo njihove mo-
drijane,« je nadaljeval Minucij Feliks, »sami
pa zasmejujejo svoje bogove v gledaliških in
knjižnih in modrijanih se tudi sami med seboj
borijo s svojimi jeziki, ker vsak izmed njih
uči drugače. Kako naj zahtevajo, da častimo
njihove bogove, do katerih sami nima-
jo nikakega spoštovanja? Hodijo v svoje templje,
a se blinijo, da molijo; obračajo se na svoje
svečenike, a ne verujejo

vilijo v tovarniško delo, dasiravno bi zamogli
pri drugačnih razmerah živeti zadovoljno na
grudi svojih starišev. Manjka nam še razum-
nega naprednega gospodarstva in pristne
kmečke samozvesti. Seveda ne take, ki nosi
jarem z grobokopi poljedelskega stanu in
kmečkih starih pravic. Odgovornost za take
razmere pa nosi tudi država, ker ima sred-
stva za podpiranje industrije, za poljedelca
pa le gluha ušesa.

»Gruda umira« tudi na kmečkih dru-
žinah. Industrijske delavske družine so le iz-
jemno podobne slovenskim kmečkim hišam,
ki so naša največja moč. Idejno niso nikdar
tako stalne, vsak veter jih upogne. Marksizem
jih je razorožil najboljših lastnosti — pristne
slovenske družine, kakor dela danes že tudi
z velikim delom naše mladeži na srednjih in
visokih šolah.

Skrajni čas je, da gremo vsi na krov z
Mohorjevo družbo, za našo slovensko kmečko
družino! Jožef Grasič.

DOBRO ČTIVO

Pasijonska igra — v času obiskanja — osem
postaj o Jezusovem poslanstvu — katere je spisal
na podlagi evangelija Edvard Gregorin, član na-
rodnega gledališča v Ljubljani. Cena neverzani knji-
gi je 26 Din, vezani pa 38 Din, založila Jugoslo-
vanska knjigarna v Ljubljani. Ni primernejše igre
za resni postni in velikonočni čas, kot je ta pa-
sijonska drama, ki preseneča po nenavajno globokem
pojmovanju Kristusovega poslanstva na zemlji, po
veščem izboru in sestavi Kristusovih izrekov in
prekovanj iz stare zaveze ter končno oblikovanje
v dramatični predelavi. Ze lansko leto je bila vpri-
zorjena z velikim moralnim in gmotnim uspehom
na mnogih naših odrih — da o veličastni vpri-
zoritvi v ljubljanskem dramskem gledališču ne go-
vorimo. Pri vsem tem pa je igra tudi na manjših
odrih izvedljiva, saj zahteva samo 22 moških in
3 ženske vloge. Ker je časa za uprizoritev te pre-
sodne in pretresljive pasijonske igre še dovolj —
opozarjamo naše podeželske in industrijske odre,
da razmislijo o vpriporitvi. Posebej omenbe po-

izginil je v njej gnus pred umazano be-
do in preziranje sužnje. Čeprav niso bili
tudi doslej sužnji v Mucijinih očeh popolno-
ma brez duše in čustva, v slepi pokorščini
gibajoče se domače orodje, za kar so več sto-
letij splošno veljali, je vendar šele ta tre-
nostek spoznala v njih prave ljudi. Tu pred
Bogom revnih niso imeli obrzi sužnjevi ni-
kakih zahrbtnih mask, tu je trepetala proš-
nja na njihovih ustnicah, tu se je javljala
človeška duša v njihovih očeh, tu je videla
Mucija samo prave ljudi, ki so mislili, trpeli
in — upali. Vdano upanje je bilo podlaga
razpoloženja, katerega je mogla Rimljanka
razbrati iz vseh obrazov.

Prepad med plemkinjo in temno gručo
pred njenimi nogami je bil premosten. Pra-
vično arce Mucije je sočustvovalo z milijo-
ni človeških bitij, katerim je krutost zmago-
valcev odvzela svobodo mišljenja, čutenja in
čuvanja. Tih vzdih vseh brezpravnih v rim-
ski državi je zadel njeno plemenito dušo in
vzval v njej soroden odmev. Ko je videla
težko usodo, ki je zadela te nesrečnejše, se je
zbudilo v njej razumevanje za tolažbo po-
rebnih.

Nenkrat se je slika, katero je Mucija
ledala, spremenila: prvi med zbrano mno-
žico so se globoko priklonili: kot val se je to
ibanje preselilo na vse in Mucijin pogled
je zopet obstal na razsvetljeni mizi na dru-
gem koncu. Belo oblečeni mož, ki je doslej
bral svoje roke kvišku, potem jih zopet
klenil, potem razprostrl nad mizo in zopet
vignil, je stal sedaj z obrazom proti ljud-
stvu in napravil v zraku znamenja, potem je
opel nazaj od mize in vsi navzoči so vstali.
Pri omari poleg mize se je pokazal se-
ni Minucij Feliks. Stal je gotovo na vzvi-
nem mestu, ker je presegal vse zbrane.
Glavni govornik, z očignim obrazom od afri-
kanskega sonca, ki je sijalo nad njegovo zi-

Franceta Haceta iz Zaboršta, nato pa še Oblakova žena in Marijo Dolničarjevo iz Zaboršta, ki je imela ljubavno razmerje s Hacetom. Po daljšem tajičenju sta Oblak in Haceta priznala zločin. Pa tudi Oblakova žena Marija in Dolničarjeva ostane v zaporu, ker sta priznali sozivele.

Vlom v župnišče

Oni četrti ponoči je bil izvršen v župnišče v Ribnici drsen vrom. Zlikovec je pristal lesto k oknu pisarne, ki drži zadaj na vrt, dobro vedoč, da vsi prebivalci stanujejo na drugi strani peči cerkvi. Razbil je dvojno okno in znotraj stopil. Vse akte in pisma je razmetal. Iskal je tudi možno hrastovo škrinjico, v kateri se je hranil drobiž v zavetih, največ po 25 par. V župniški ropotarnici je dobil vrvi, s katerimi je težko skripanje oprtal in jo odnesel v farovski šupo, kjer jo je razbil, breme odnesel in jo prazno pustil. Vzel je tudi nekaj cigaret in dekanove rokavice, obelto in drugo je pustil. V pisarni je pustil sekira, pod oknom je zgubil žepni nož. Tatu so morale biti razmere v župnišču dobro znane iz opravkov pri uradu, zato bržkone ne bo od daleč.

2000 km dolga trdnjava

V strahu pred Japonci so začeli ruski boljševiki utrjevati sovjetsko-mandžursko mejo med Bajkalskim jezerom in Vladivostokom, ki je dolga 2000 km. Od Vladivostoka 50 km proti severu utrjujejo Nikolaj in mesto Blagovščensk na reku Amur. Tema dvema mestoma pravijo sovjeti vzhodni Verden. Bojna črta teče vzporedno z mejo in predstavlja celo vrsto trdnjav, skritih postajališč za letala in globokih in močno zaščitnih podzemeljskih hodnikov iz telezobetona. Šest kilometrov od prve bojne črte teče druga. Prostor med prvo in drugo bojno črto je miniran in vsebuje mnoge podzemeljske hodnike, ki družijo obe bojni črti. Za drugo bojno črto grade boljševiki železnico, po kateri bodo prevažali strelišča in rezervno vojsko.

V nekaj minutah je bil mrlič

V Crnem logu so podirali ljudje dreve. Zaposlen je bil pri tem tudi 25 letni Avgust Vendel iz Radmočancev. Med tem, ko je podiral ješšo, so v bližini podrl drugo drevo, ki je pa obviselo z vrhom na drugih drevesih. Ker ga niso mogli spraviti na tla, so ga kar pustili. Vendel pa se je podal zopet k svoji ješši ter sekal naprej. Čez nekaj časa pa se je posekano drevo, ki je obviselo z vrhom na drevesih, samo sprostilo ter zagrmelo na tla tako nesrečno, da je vrh udaril Vendla po glavi. Kakor od strele zadet se je takoj sesedel in v nekaj minutah je bil že mrlič. Udarec ga je zadrl na lobanjo ter mu jo zdrobil.

Obogateli so hoteli

Oni dan je neki mladenič prišel k ljubljanski branjevski Frančiški Zupandčič, ki ima svojo stojnico na dolejškem kolodvoru. Kupil je za 1 Din fig in 50 par kruha ter plačal z 20 dinarskim kovancem. Službojujočemu

stražniku se je fantovo vedenje zdelo sumljivo. Stopil je k njemu in ugotovil, da je mladenič 24 letni posestnikov sin Anton Kastele iz Otočkega vrha pri St. Vidu na Dolenjskem. Fant je nekaj časa odločno tajil, da bi imel kakršnekoli zveze s ponarejalci kovancev. Naposled pa je priznal, da sta z bratom Janezom ponarejeni denar razpečevala po Dolenjskem. Stražnik je fanta djal pod ključ in nato se uprava policije sporazumno z orožniki dogovorila v St. Vidu na Dolenjskem uvedla preiskavo na domu Kastelečevih. Tam so našli nekaj sto izdelanih ponarejenecov. Podoba sulca so bili nato aretirani še trije Kastelečevi bratje, Janez, Franc in Ignac ter preveženi v Ljubljano, kjer jih bo ljubljanska policija po končani preiskavi izročila sodu. Policija je ugotovila, da so ponarejeni kovanci nekaj dobro uspehi. Imajo približno enak zvok kot pristni kovanci. — Eden zapornik bil že kaznovan, ker je svojčas razpečeval avstrijske srebrnike po 5 kron za 50 dinarske kovance.

1700 ljudi na cesti

Gosposva uprava kneza Auersperga je po polnoma ustavila obrat na parni žagi Jelenod pri Dolenji vasi. S tem je 90 delavskih družin brez dela — z vozniki in gozdni delavci vred pa 1720 oseb. Hud udarec! Pomoci v podpori ali hrani so delavske družine zelo potrebne.

Litvinov se je zameril Angležem

Sovjetski zunanji komisar Litvinov, ki je bil nedavno v Londonu, je bil preveč odkritostren in je povedal, o čem sta se pogovarjala s kraljem Edwardom v zasebnem razgovoru, ki ga je imel z njim. In nič preveč pohvalno se ni Litvinov izrazil o kralju. Litvinov je dejal, da je kralj kakor vsak drugi navaden mlad Anglež, ki ne čita drugega kakor po en časopis vsak dan. Posebej se je Litvinovu čudno zdelo, ko ga je kralj vprašal, zakaj je bila v Rusiji sploh potrebna revolucija, in ali je bilo nujno, da so carja ubili. S svojimi izjavami se je Litvinov zameril Angležem, češ, da je neolikan, ker pripoveduje, kar sta s kraljem govorila. V Angliji je namreč nekaka sveta stara navada, da se o takih pogovorih molči.

RADIO

od 27. februarja do 3. marca 1936.

Četrtek, 27. febr.: 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15 Plošče. 14 Vremenska napoved, poročila. 18 Radijski orkester. 18.40 Slovenska na Slovensce. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30 Nac. ura. 20 Ura francoske klavir literature. 21 Radijski orkester. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15 Koncert ruskega pevskega kvarteta »Kroikovih«. — **Petek, 28. febr.:** 11 Soliska ura. 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15 Plošče. 14 Vremenska napoved, poročila, horzni tečaji. 18 Zenska ura. 18.20 Plošče. 18.40 Obisk pri vinčarjih. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 19.30 Nac. ura. 20 Prenos iz Zagreba. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. — **Subota, 29. febr.:** 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15 Plošče. 14 Vremenska napoved, horzni tečaji. 18 Radijski orkester. 18.40 Zdrav in pomanjkljiv govor. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava

HERSAN CAJ

DELUJE dobro pri obolenju želodca, eta in ledvic.

POMAGA pri arteriosklerozi in hemoroidih.

POLAŠUJE bolečine pri revmi in protinu.

UBLAŽUJE bolezn pri mesečnem perilu i meni.

ODSTRANJA motnje vsled debelosti i povzroča vitkost.

Dobi se v vseh lekarnah.

RADIOSAN, ZAGREB

Reg. S. br. 19634/1931.

sporeda, obvestila. 19.30 Nac. ura. 20 Zunanji politični pregled. 20.20 Po slavni ribniški dolini. 21 Napoved časa, vremenska napoved, objava sporeda. 22.15 Radijski orkester. — **Nedelja, 1. marč:** 8 Telovadba. 8.30 Napoved časa, poročila, objava sporeda. 8.45 Plošče. 9.15 Prenos cerkvene glase. 9.45 Versko predavanje. 10 Ruske narodne pesmi. 11 O vlogi fosforne kisline v gospodarstvu narave. 11.20 Plošče. 11.40 Otroška ura. 12 Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 12.15 Radijski orkester. 13 Venki narodnih. 16 Kmetijska ura. 16.20 Plošče. 17 Higijena kmetijske žene. 17.15 Ura slovenskih skladateljev. 18.10 Razvoj slovenske drame. 19 Plošče. 19.30 Nac. ura. 20 Napoved časa, poročila, objava sporeda. 20.15 Našim izseljencem. 21 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15 Koncert Radijskega orkestra. — **Ponedeljek, 2. marč:** 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda. 13.15 Plošče. 14 Vremenska napoved, horzni tečaji. 18 Zdravniška ura. 18.20 Plošče. 18.40 Kulturna kronika. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 19.30 Nac. ura. 20 Gorenjski trio. 21 Evropski koncert češkoslovaške glase. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15 Plošče. — **Sreda, 4. marč:** 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda. 13.15 Plošče. 14 Vremenska napoved, horzni tečaji. 18 Radijski orkester. 18.40 Budha. 19 Zvečar v japonski luči. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 19.30 Nac. ura. 20 Gorenjski trio. 21 Evropski koncert češkoslovaške glase. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15 Plošče. — **Sreda, 4. marč:** 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda. 13.15 Plošče. 14 Vremenska napoved, horzni tečaji. 18 Radijski orkester. 18.40 Budha. 19 Zvečar v japonski luči. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 19.30 Nac. ura. 20 Gorenjski trio. 21 Evropski koncert češkoslovaške glase. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15 Plošče.

Prazno delo. Francoski pisatelj Balzac je bil neopravilno v denarnih stiskah. Nekoč se ponoči prebudi. Predramil ga je šum vlomilca, ki se je trudil, da bi odprl pisalnik. Balzac se hrupno zasmeh. Prestrašen vpraša tat: »Zakaj se režiš?« — »Zato, ker misliš, da boš v temi in s ponarejenim ključem našel česar jaz še s pravim ključem in podnevi ne zasledim.«

Ubogal je. — Matko (v restavraciji): Zakaj pa kradeš te žlice? Radko: Zdravniki mi je naročili, naj po vsaki jedi vzamem dve žlici!

Skrbi. — Gospod Zajc ima zelo skrbno čelo. — Ali imaš skrbi? — Da, prav velike. Veš, ne vem, kaj naj postane moj sin. Žena bi hotela, da postane jurist, jaz bi ga najraje obdržal v trgovini, on pa hoče na vsak način postati letalec. — Koliko pa je star tvoj sin? — Pet let bo o božiču.

Mali oglasnik

vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki „Domoljuba“ plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebšarine ali prodajajo svoje pridelke ali čeje poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in narobe.

Pristojbina za male oglase se plačuje naprej.

Dalmatinske fige

za žganjekuho, prvovrstne imam po niski ceni v zalogi. Jos. Orašcem, Moste, Predovičeva 5.

Hranilne knjižice

podeželskih in mestnih zavodov kupim po najvišji ceni, vzamem tudi na obroke proti garanciji. — Ponudbe upravi „Domoljuba“ pod „Din 150.000“ — c. št. 2552

Denar na hranilne knjižice

posredovanja za nakup in prodajo hranilnih knjižic in vseh vrednostnih papirjev (Vojne škode, Zadolžnice Mestne občine Ljubljanske, delnice Znanstvene banke) in vse bančne in kreditne posle vam izvede najugodnejše Planinšek Alojzij, trg. agentura bančnih poslov, Ljubljana, Beethovnova ulica št. 14/I, telefon 35-10

Mizarji!

Vsakovrstno okovje za okna in vrata, pohištveno okovje, mizarstvo orodje in vse železnike potrebšarine dobite najceneje pri tvrdki Fr. Stupica, železnica, v Ljubljani, Gospodarskega cesta 1.

En par dobrih čevljev

odsluži več kot 3 pari slabih. Naročite pri Jernej Jeraj, Zaloge p. Smlednik

Priljubljeni smo že za pomlad

ugodno izbiro moških oblačil od 170 Din naprej, perilo in vsa oblačila po skrajno nizkih cenah. Presker, Sv. Petra cesta št. 14

Mlapec, zanesljiv, tre-

žen, varen konj in vsakega dela išče službo. Naslov v upravi Domoljuba pod št. 2583.

Pravo osem mesecev

brejo radi uničene krme po požaru prodam. Franc Peterca, Dravljice 27.

Pravo osem mesecev

brejo, prodam. Vinovar L. Stanežič, št. Vid nad Ljubljano.

Mlad kmetijski fant

izučeni mizarstva, kršč. značaj se sprejme v trajno zaposlenje. Zglašiti se osebno pri Vinko Naglič, Vižmarje št. 97, št. Vid nad Ljubljano.

Sladkega sena 1300 kg

prodam. Glinica št. 14 p. št. Vid nad Ljubljano

Hranilne knjižice

vseh zavodov lahko prodaste ali kupite proti takojšnjemu plačilu najugodnejše potom Trg. ag. bančnih poslov Alojzij Planinšek, Ljubljana, Beethovnova ul. št. 14/I, telefon 35-10.

Iščem blapca v žup-

niski, vajen poljskemu delu in konjem, vojašine pro-L. — Naslov pove uprava pod št. 2540

Jabljus - Jabolčnik

snov, iz katere naredite izvršni jabolčnik ali hrusevec, ne da bi rabili naravne pijače. Glavno zastopstvo: Jabljus-Renier, Podčetrtek

Posojila iščemo

v gotovini, kratkoročnega ali dolgoročnega proti prvovrstnemu jamstvu industrijskega podjetja in dobremu obrestovanju. Ponudbe pod »Sigurno naložen denar« na upravo Domoljuba št. 2275.

Pravo s telefonom

dobro mlekarico prodam. Urbančič, pošta Brezovica 42.

Prodajam svinje

10 brejih težkih in 14 lažjih za rejo, angleške pasme. Kolodvorska 15, Domžale.

Mlapec in vajenec me-

hanik dobita službo. Ponudbe upravi Domoljuba pod »Ljubljana-Dravljice« št. 2582.

Hišo z gospodarskimi,

poslopji, 4 nlive, 3 travnike, 2 gozda prodam. V hiši in blevu vodovod. Kot 3, pri Igu.

Smartno pri Litiji. V nedeljo 1. marca priredi kmetijska podružnica v Društvenem domu znanstveno kmetijsko filmsko predavanje. Po prvi mali predavanju za moške, po litanih za ženske. Zanimajo tudi iz okoliških župnij.

TRGOVSKI DOM

SUKNO ŠENIOT KATIGARN

CELJE 19

28-
33-
44-
46-
62-
83-
90-
112-
123-

CENIK IN VZORCI ZASTONJ

Za pomladansko sezono

priporočamo krasno in veliko izbiro blaga za damske obleke in sicer:

volneno v vseh modnih barvah širine 70 cm od Din 18— naprej
fino volneno v črni in drugih temnih barvah od „ 40—
težje volneno za pomladne plašče in kostume širine 140 cm od „ 60—
vse vrste krepke in svilne od „ 20—
najnovejši karirani perilni blagovi od „ 10—
modni krepki in dežni perilni „ 10—
kambriki za predpasnike „ 8—
kontenizna in oksford za srajce od „ 5-50 —
Kadar potrebujete različno blago, odločite se za nakup pri

F. I. Gorčar „pri Ivanki“ - Ljubljana
Sv. Petra cesta št. 29

ter se sklicujete na ta inserat, vsled česar boste dobili še ceneje, ker upoštevamo današnji položaj kmeta.

Volneno blago za damsko obleko in svilno

v veliki izbiri dobite po ugodnih cenah — državni uradniki tudi na mesečne obroke — pri

Oblačilnici za Slovenijo

Ljubljana, Tyrševa cesta št. 29, (hiša Gospodarske zveze). Do preklica prodajamo blago tudi na hranilne knjižice članic Zadrufne zveze, Ljubljana

Umetne oči izdelujemo strogo po naravi za naše paciente
F. Ad. Müller Sohn, Wiesbaden

V Ljubljani: Splošna bolnica, očesni oddelk, dne 6 in 7. marca

Občni zbor Posojilnice in hranilnice v

Poljanah nad Škofjo Loko

se vrši dne 25. marca ob 8 zjutraj v Posojilniščnem prostoru. Dnevni red: 1. Citanje zapisnika zadnjega obnega zbora; 2. Poročilo načelnika; 3. Poročilo nadzorstva; 4. Potrditev računskega zaključka za l. 1935. 5. Citanje revizijskega poročila. 6. Služajnosti.

Dunajski sejem

8. — 14. marca 1936

(Tehnični in poljedelski sejem do 15. marca)

Veliki srednjeevropski sejem

Razstavljaleci iz 18 držav

Nakupovalci iz 72 dežel

Brez potnega vizuma! S sejmsko izkaznico in potnim listom prost prehod v Avstrijo. Ogrski prehodni vizum se dobi s sejmsko izkaznico na meji. Znatno znižana vozna na jugoslovanskih, ogrskih in avstr. železnicah, na Donavi, na Jadranskem morju ter v zračnem prometu.

Pojasnili vseh vrst kakor tudi sejmske izkaznice (po Din 50—) se dobe pri

Wiener Messe A. G. Dunaj VII

in pri častnih zastopstvih v Ljubljani:

Avstrijski konzulat, Dunajska c. 31

Zveza za tujski promet v Sloveniji (Putnik)

Tyrševa 1

Zveza za tujski promet v Sloveniji (Putnik)

podružnica Hotel Miklič, nasproti glavnega kolodvora, in njenih podružnicah

Vse bančne in kreditne posle, nakupe in prodaje lahko uredite najugodnejše potom Trg. ag. bančnih poslov ALOJZIJ PLANINŠEK, Ljubljana, Beethovnova ul. 14 II.

Palača Dunav Telefon 35-10

GOTOVINO IZPLAČAM

za hranilno knjižico Vrhnjske občinske hranilnice z vlogo do 5.300 Din. — Ponudbe na upravo »Domoljuba« pod »Vrhnika«, do 4. marca 1936.

Franceta Haceta iz Zaboršta, nato pa še Oblakovo ženo in Marijo Dolničarjevo iz Zaboršta, ki je imela ljubavno razmerje s Hacetom. Po daljšem tajičenju sta Oblak in Haca priznala rop. Pa tudi Oblakova žena Marija in Dolničarjeva ostaneta v zaporu, ker sta priznali sokrivo.

Vlom v župnišče

Oni četrtek ponoči je bil izvršen v župnišče v Ribnici drzen vlom. Zlikovci je prislavljevo lesto k oknu pisarne, ki drži zadaj na vrt, dobro vedo, da vsi prebivalci stanujejo na drugi strani proti cerkvi. Razbil je dvojno okno in znotraj odprl. Vse akte in pisma je razmetel. Izsledil je tudi močno hrastovo škrinjico, v kateri se je hranil drobiž v zavrtkih, največ po 25 par. V župniški ropotarnici je dobil vrvi, s katerimi je težko škrinjico odprl in jo odnesel v farovsko šupo, kjer je je razbil, breme odnesel in jo prazno pustil. Vzel je tudi nekaj cigaret in dekanove rokavice, obleko in drugo je pustil. V pisarni je pustil sekirko, pod oknom je zgubil žepni nož. Tatu so morale biti razmere v župnišču dobro znane iz opravkov pri uradu, zato bržkone ne bo od daleč.

2000 km dolga trdnjava

V strahu pred Japonci so začeli ruski boljševiki utrjevati sovjetsko-mandžursko mejo med Bajhalskim jezerom in Vladivostokom, ki je dolga 2000 km. Od Vladivostoka 50 km proti severu utrjujejo Nikolsk in mesto Blagovješensk na reku Amur. Tema dvema mestoma pravijo sovjeti vzhodni Verden. Bojna črta teče vzporedno z mejo in predstavlja celo vrsto trdnjav, skritih postajališč za letala in globokih in močno zaščiteneh podzemskih hodnikov iz železobetona. Šest kilometrov od prve bojne črte teče druga. Prostor med prvo in drugo bojno črto je miniran in vsebuje mnoge podzemeljske hodnike, ki družijo obe bojni črti. Za drugo bojno črto grade boljševiki železnico, po kateri bodo prevažali streljivo in rezervno vojsko.

V nekaj minutah je bil mrlič

V Črnem logu so podirali ljudje drevje. Zaposlen je bil pri tem tudi 25 letni Avgust Vendel iz Radmožancev. Med tem, ko je podiral jelšo, so v bližini podrli drugo drevo, ki je pa obviselo z vrhom na drugih drevsih. Ker ga niso mogli spraviti na tla, so ga kar pustili. Vendel pa se je podal zopet k svoji jelši ter sekal naprej. Čez nekaj časa pa se je posekano drevo, ki je obviselo z vrhom na drevsih, samo sprostilo ter zagrmelo na tla tako nesrečno, da je vrh udaril Venda po glavi. Kakor od strele zadet se je takoj sesedel in v nekaj minutah je bil že mrlič. Udarec ga je zadel na lobanjo ter mu jo zdrobil.

Obogateli so hoteli

Oni dan je neki mladenič prišel k ljubljanski branjevki Frančiški Zupančič, ki ima svojo stojnico na dolenskem kolodvoru. Kupil je za 1 Din fig in 50 par kruha ter plačal z 20 dinarskim kovancem. Službujočemu

stražniku se je fantove vedenje zdelo sumljivo. Stopil je k njemu in ugotovil, da je mladenič 24 letni posestnikov sin Anton Kastelic z Otoškega vrha pri St. Vidu na Dolenskem. Fant je nekaj časa odločno tajil, da bi imel kakršnekoli zveze s ponarejalci kovancev. Naposled pa je le priznal, da sta z bratom Janezom ponarejeni denar razpečavala po Dolenskem. Stražnik je fanta djal pod ključ in nato je uprava policije sporazumno z orožniško postajo v St. Vidu na Dolenskem uvedla preiskavo na domu Kastelčevih. Tam so našli več napol izdelanih ponarejencev. Pod težo suma so bili nato aretirani še trije Kastelčevi bratje, Janez, Franc in Ignac ter prepeljeni v Ljubljano, kjer jih bo ljubljanska policija po končani preiskavi izročila sodišču. Policija je ugotovila, da so ponarejeni kovanci dokaj dobro uspeli. Imajo približno enak sijaj in zvok kot pristni kovanci. — Eden zaprtih je bil že kaznovan, ker je svojčas razpečeval avstrijske srebrnike po 5 kron za 50 dinarske kovance.

1700 ljudi na cesti

Gozdna uprava kneza Auersperga je popolnoma ustavila obrat na parni žagi Jelenod pri Dolenji vasi. S tem je 90 delavskih družin brez dela — z vozniki in gozdnimi delavci vred pa 1729 oseb. Hud udarec! Pomoči v podpori ali hrani so delavske družine zelo potrebne.

Litvinov se je zameril Angležem

Sovjetski zunanji komisar Litvinov, ki je bil nedavno v Londonu, je bil preveč odkritostren in je povedal, o čem sta se pogovarjala s kraljem Edvardom v zasebnem razgovoru, ki ga je imel z njim. In nič preveč pohvalno se ni Litvinov izrazil o kralju. Litvinov je dejal, da je kralj kakor vsak drugi navaden mlad Anglež, ki ne čita drugega kakor po en časopis vsak dan. Posebno se je Litvinovu čudno zdelo, ko ga je kralj vprašal, zakaj je bila v Rusiji sploh potrebna revolucija, in ali je bilo nujno, da so carja ubili. S svojimi izjavami se je Litvinov zameril Angležem, češ, da je neolikan, ker pripoveduje, kar sta s kraljem govorila. V Angliji je namreč nekaka sveta stara navada, da se o takih pogovorih molči.

RADIO

od 27. februarja do 3. marca 1936.

Četrtek, 27. febr.: 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15 Plošče. 14 Vremensko poročilo, borzni tečaj. 18 Radijski orkester. 18.40 Slovenščina za Slovence. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila. 19.30 Nac. ura. 20 Ura francoske klav. literature. 21 Radijski orkester. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15 Koncert ruskega pevskega kvarteta »Krolikovič«. — Petek, 28. febr.: 11 Šolska ura. 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15 Plošče. 14 Vremensko poročilo, borzni tečaj. 18 Ženska ura. 18.20 Plošče. 18.40 Obisk pri viničarjih. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 19.30 Nac. ura. 20 Prenos iz Zagreba. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. — Sobota, 29. febr.: 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 13.15 Plošče. 14 Vremensko poročilo, borzni tečaj. 18 Radijski orkester. 18.40 Zdrav in pomanjkljiv govor. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava

HERSAN CAJ

DELUJE dobro pri obolenju želodca, eter in ledvic.

POMAGA pri arteriosklerozi in hemoroidih.

POLAJŠUJE bolečine pri revmi in protinu.

UBLAŽUJE boleznin pri mesečnem perilu in meni.

ODSTRANJA motnje vsled debelosti in povzroča vitkost.

Dobi se v vseh lekarnah.

RADIOSAN, ZAGREB

Reg. 8, br. 19324 1933.

sporeda, obvestila. 19.30 Nac. ura. 20 Zunanji politični pregled. 20.20 Po slavni ribniški dolini. 22 Napoved časa, vremenska napoved, objava sporeda. 22.15 Radijski orkester. — Nedelja, 1. marca: 8 Telovadba. 8.30 Napoved časa, poročila, objava sporeda. 8.45 Plošče. 9.15 Prenos cerkvene glasbe. 9.45 Versko predavanje. 10 Ruske narodne pesni. 11 O vlogi fosforne kisline v gospodarstvu narave. 11.20 Plošče. 11.40 Otroška ura. 12 Napoved časa, objava sporeda, obvestila. 12.15 Radijski orkester. 13 Venčki narodnih. 16 Kmetijska ura. 16.20 Plošče. 17 Higijena kmetijske žene. 17.15 Ura slovenskih skladateljev. 18.10 Razvoj slovenske drame. 19 Plošče. 19.30 Nac. ura. 20 Napoved časa, poročila, objava sporeda. 20.15 Našim izseljencem. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15 Koncert Radijskega orkestra. — Ponedeljek, 2. marca: 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda. 13.15 Plošče. 14 Vremensko poročilo, borzni tečaj. 18 Zdravniška ura. 18.20 Plošče. 18.40 Kulturna kronika. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 19.30 Nac. ura. 20 Prenos opere iz Beograda. — Torek, 3. marca: 11 Šolska ura. 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda. 13.15 Radijski orkester. 14 Vremensko poročilo, borzni tečaj. 18 Radijski orkester. 18.40 Budha — Zveličar v japonski luči. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 19.30 Nac. ura. 20 Gorenjski trio. 21 Evropski koncert češkoslovaške glasbe. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.15 Plošče. — Sreda, 4. marca: 12 Plošče. 12.45 Vremenska napoved, poročila. 13 Napoved časa, objava sporeda. 13.15 Plošče. 14 Vremensko poročilo, borzni tečaj. 18 Otroška ura. 18.40 Pogovor s poslušalci. 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 19.30 Prenos simfoničnega koncerta z Dunaja. 22 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda. 22.20 Plošče.

Prazno delo. Francoski pisatelj Balzac je bil neprestano v denarnih stiskah. Nekoč se ponoči prebudi. Predramil ga je šum vlomilca, ki se je trudil, da bi odprl pisalnik. Balzac se hrupno zameja. Prestrašen vpraša tat: »Zakaj se režiš?« — »Zato, ker misliš, da boš v temi in s ponarejenim ključem našel, česar jaz še s praviim ključem in podnevi ne zasledim.«

Ubogal je. Matko (v restavraciji): Zakaj pa kradete žlice? Radko: Zdravnik mi je naročil, naj po vsaki jedi vzamem dve žlici!

Skrbi. — Gospod Zajc ima zelo skrbno čelo. — Ali imaš skrb? — Da, prav velike. Več, ne vem, kaj naj postane moj sin. Zena bi hotela, da postane jurist, jaz bi ga najraje obdržal v trgovini, on pa hoče na vsak način postati letalec. — Koliko pa je star tvoj sin? — Pet let bo o božiču.

Mali oglasnik

vsaka drobna vrstica ali nje prostor velja za enkrat Din 5. Naročniki „Domoljuba“ plačajo samo polovico, ako kupujejo kmetijske potrebščine ali prodajajo svoje prideške ali druge poslov oziroma obrtniki pomočnikov ali vajencev in naroba.

Pristojbina za male oglase se plačuje naprej.

Dalmatinske fige

za žganjekuho, prvovrstne imam po nizki ceni v zalogi. Jos. Oražem, Moste, Predovičeva 5.

Hranilne knjižice

podeželskih in mestnih zavodov kupim po najvišji ceni, vzamem tudi na obroke proti garanciji. — Ponudbe upravi „Domoljuba“ pod „Din 150.000“ — št. 2552

Denar na hranilne knjižice, posredovanja za nakup in prodajo hranilnih knjižic in vseh vrednostnih papirjev (Vojne škode, Zadolžnice Meštne občine Ljubljanske, delnice Zanatske banke) in vse bančne in kreditne posle vam izvede najugodnejše Planinšek Alojzij, trg. agentura bančnih poslov, Ljubljana, Beethovnova ulica št. 14/1, telefon 35-10

Mizarji! Vsakovrstno okovje za okna in vrata, pohištveno okovje, mizarstvo orodje in vse železnice potrebščine dobite najceneje pri trdnici Fr. Stupica, železnica, v Ljubljani, Gospodarskega ceste 1.

En par dobrih čevljev odsluži več kot 3 pari slabih. Naročite pri Jernej Jeraj, Zapore p. Smlednik

Priljubljeni smo že za pomlad ogromno izbiro moških oblačil od 170 Din naprej, merilo in vsa oblačila po skrajno nizkih cenah. Presker, Sv. Petra cesta št. 14

Hlapec, zanesljiv, trezen, vreden konj in vsakega dela išče službo. Naslov in upravi Domoljuba pod št. 2583.

Kravo osem mesecev brejo radi uničene krme po požaru prodam. Franc Peterca, Dravljice 27.

Kravo osem mesecev brejo, prodam. Višnovar L., Stanežiče, št. Vid nad Ljubljano.

Mlad kmetijski fant

izkušen mizarstva, kršč. značaj se sprejme v trajno zaposlenje. Zglati se osebnosti pri Vinko Naglič, Vižmarje št. 97, št. Vid nad Ljubljano.

Stadkega sena

1300 kg prodam. Glinica št. 14 p. št. Vid nad Ljubljano

Hranilne knjižice

vseh zavodov lahko prodaste ali kupite proti takojšnjemu plačilu najugodnejše potom Trg. ag. bančnih poslov Alojzij Planinšek, Ljubljana, Beethovnova ul. št. 14/1, telefon 35-10.

Iščem hlapca v zapeljivem, varen poljskemu delu in konjem, vojaščine prost. — Naslov pove uprava pod št. 2540

Jabius - Jabolčnik

snov, iz katere naredite izvrstni jabolčnik ali hrusevec, ne da bi rabili naravne pijače. Glavno zastopstvo: Jabius - Renier, Podčetrtok

Posojila iščemo

v golovini, kratkoročnega ali dolgoročnega proti prvovrstnemu jamstvu industrijskega podjetja in dobremu obrestovanju. Ponudbe pod „Sigurno naložen denar na upravo Domoljuba“ št. 2275.

Kravo s telefonom

dobro mlekarico prodam. Urbančič, pošta Brezovica 42.

Prodajam svinje 10 brejih in 14 lažjih za rejo, angleške pasme Kolo-dvorska 15, Domžale.

Hlapec in vajenec mehanik dobita službo. Ponudbe upravi Domoljuba pod „Ljubljana - Dravljice“ št. 2582.

Hišo z gospodarskimi, postopji, 4 nlive, 3 travnike, 2 gozda prodam. V hiši in hlevu vodo-od. Kot 3, pri Igu.

Za pomladansko sezono

poročamo krasno in veliko izbiro blaga za damsko obleke in sicer:

volneno v vseh modnih barvah širine 70 cm od	Din 18— naprej
fino volneno v črni in drugih temnih barvah od	„ 40— „
težje volneno za pomladne plašče in kostume širine 140 cm od vse vrste krepde in svile od najnovejši karirani perilni blagovi od	„ 10— „
modni krepi in deteni perilni kambriki za predpasnike 6—, 8—, 10—	„ 10— „
kontenina in oksfordi za srajce od	„ 5-50 „

Kadar potrebujete različno blago, odločite se za nakup pri

F. I. Goričar „pri Ivanki“ - Ljubljana
Sv. Petra cesta št. 29

ter se sklicujete na ta inserat, vsled česar boste dobili še ceneje, ker upoštevamo današnji položaj kmeta.

Volneno blago za damsko obleke in svilo v veliki izbiri dobite po ugodnih cenah — državni uradniki tudi na mesečne obroke — pri

Oblačilnici za Slovenijo
Ljubljana, Tyrševa cesta št. 29, (hila Gospodarske zveze). Do preklica prodajamo blago tudi na hranilne knjižice članice Zadruga zveze, Ljubljana

Umetne oči izdelujemo strogo po naravi za naše paciente
F. Ad. Müller Söhne, Wiesbaden

V Ljubljani: Splošna bolnica, očni oddelček, dne 6 in 7 marca

Občni zbor Posojilnice in hranilnice v

Poljanah nad Škofjo Loko se vrši dne 25. marca ob 8 zjutraj v Posojilničnem prostoru. Dnevni red: 1. Citanje zapisnika zadnjega obnega zbora; 2. Poročilo nadzorstva; 3. Poročilo nadzorstva; 4. Potrditev računskega zaključka za l. 1935; 5. Citanje revizijskega poročila; 6. Služajnosti.

28-33-44-46-62-83-90-112-123-

SUKINO ŠEVIOT KANGARN

TRGOVSKI DOM Sternbecki CELJE 19

CENIK IN VZORCI ZASTONJ

Dunajski sejem

8.—14. marca 1936

(Tehnični in poljedelski sejem do 15. marca)

Veliki srednjeevropski sejem

Razstavljalci iz 18 držav
Nakupovalci iz 72 dežel

Brez potnega vizuma! S sejmsko izkaznico in potnim listom prost prehod v Avstrijo. Ogrski prehodni vizum se dobi s sejmsko izkaznico na meji. Znatno znižana voznina na jugoslovanskih, ogrskih in avstr. železnicah, na Donavi, na Jadranskem morju ter v zračnem prometu.

Pojasnila vseh vrst kakor tudi sejmske izkaznice (po Din 50—) se dobe pri

Wiener Messe A. G. Dunaj VII in pri častnih zastopstvih v Ljubljani:

Avstrijski konzulat, Dunajska c. 31
Zveza za tujski promet v Sloveniji (Putnik)

Tyrševa 1

Zveza za tujski promet v Sloveniji (Putnik) podružnica Hotel Miklič, nasproti glavnega kolodvora, in njenih podružnicah

Vse bančne in kreditne posle, nakupe in prodaje lahko uredite najugodnejše potom

Trg. ag. bančnih poslov **ALOJZIJ PLANINSEK**, Ljubljana, Beethovnova ul. 14 II.

Palaca Dunav Telefon 35-10

GOTOVINO IZPLAČAM

za hranilno knjižico Vrhnjske občinske hranilnice z vlogo do 5.300 Din. — Ponudbe na upravo „Domoljuba“ pod „Vrhnjske“, do 4. marca 1936.

ČEVLJARJEM!

Javnosti dajemo pismo, ki ga je poslal gospod Richard Neumann, zet gospoda Hertmanna, lastnika firme Josip Hertmann in sin d. d. v Zagrebu, gospodu Milivoju A. Saviću v Beogradu, Milorada Draškovića ulica 4, usnjarskemu trgovcu in predsedniku takozvanega in samozvanega Akcijskega odbora proti »BATI«:

JOSIP HERTMANN i SIN D.D.

ZA TRGOVINU KOŽOM

ZAGREB

JELAČIČEV TRG 25

TELEFON 81 4420

TELEGRAFSKA ADRESA

HERTMANN SIN, ZAGREB

CLEARING PROMET KOŽE
POŠT. ŠIFRA ZAGREB 33560

POŠTANSKI POKLONAC 89 ZAGREB I

ING. RICHARD NAJMAN

Z A G R E B

Jelačićev trg 12.

Beograd, 5 juna 1935.

Gosp.

Milivoje A. Savić.

Beograd.

Kao blagajnik Centralnog komitea Akcionih odbora za zaštitu nacionalne kožarsko-obućarske proizvodnje doznačio sam Vam danas na Vaš čekovni račun kod Poštanske štedionice

Dinara 6.000.-- /šest hiljada/.

koji iznos izvolite upotrebiti za Akcioni odbor Beograd.

S poštovanjem

To je autentični dokaz, da se za denar usnjarske industrije in usnjarskih trgovcev organizirajo protestni zbori proti »Bati«. Vse to se dela v cilju, da se obdržijo visoke cene usnju in čevljarским potrebščinam, torej tudi obuvi.

Bata